

Serbian
Paradox
64-0206B

PARADOKS

Bakersfield, California, SAD
6. februara 1964.

www.messagehub.info

null

"...u dane glasa..." Otk. 10:7

Uvod

Veličanstvena služba William Branhama je bio odgovor Svetog Duha na proročanstva Svetog Pisma iz Malahije 4:5-6, Luke 17:30, i Otkrivenja 10:7. Ova služba koja je obišla svet bila je kulminacija mnogih drugih Biblijskih proročanstava i nastavak Božijeg delovanja Njegovim Duhom na kraju vremena. O ovoj službi se govori u Pismu, kao o onoj koja treba da pripremi ljude za drugi dolazak Isusa Hrista.

Naša molitva je, da ova štampana Reč bude upisana u vaše srce dok pažljivo sa molitvom budete čitali ovu propoved.

Mnogi napori su načinjeni da bi vam se obezbedio tačan i neskraćen tekst transkripcije, no ipak Engleski zvučni-audio snimci najbolje predstavljaju propovedi koje je propovedao William Branham.

Zvučne-audio i tekstualne forme više od 1.100 propovedi koje je propovedao William Branham su dostupne i mogu se besplatno skinuti (download) i štampati na mnogim jezicima.

Ova se propoved sme kopirati i deliti pod uslovom da se neizmenjena kopira u celini te da se deli besplatno.

PARADOKS

1 Hvala vam moja braćo i sestre. Ovo je verujem, stvarno velika privilegija biti ovde ovoga jutra, govoriti ovim Hristovim slugama, i mojim kolegama, saradnicima u Evanđelju. Ja nisam nešto mnogo za govor, nemam sposobnost za to. I ja bih samo voleo da okupim ljude; i ponekad na takav način, posebno one koji imaju, ono što bi zvali u svetu, da ispruže svoje vratove, i sponzorišu, vidite, jedan od skupova. I voleo bih da dam razlog za nadu, za koju se borim, i pustim vas braćo da vidite da to nije puno sujeverja. To je-to je Evanđelje.

2 Pre mnogo godina, kada sam prvi put išao za Feniks, Arizona, gde...

Uživao sam jutros u doručku, sa mojim dobrim prijateljem, Carl Williams-om, tu je u čošku. Pretpostavljam da ste se svi upoznali sa bratom Carl Williams-om. Hoćeš li ustati, brat i sestra Williams. On-on je predsednik sveštenečkog kolegijuma Punog Evanđelja Poslovnih Ljudi u Feniksu, Arizona, radije, i sestra Williams, i on je tako potvrdio da mi je veoma dragocen prijatelj.

3 Prošle nedelje na skupu, i, ili pretprošle nedelje, u Feniksu, pričao sam vam o mom prvom putu za Feniks. Setio sam se, kao mali dečak, posmatrao sam i čitao sve što sam mogao jer je to bila moja ideja, jednog dana... Moj otac je bio jahač i ja sam želeo da budem kaubojski. Čitao sam neke Western časopise, i video previše filmova, kao mali dečak. I tako, video sam mog oca da jaše, takođe, i moja ambicija je bila da dođem na Zapad i budem jahač.

I čuo sam o planini Sujeverja. Naravno, Izgubljenom Holanđaninu, za šta verujem da je rudnik Izgubljeni Holanđanin, za koji mislim da je legenda.

4 I tako je mnogo ljudi sada, tamo u našoj zemlji, to je postalo rodeo vreme, i svi nose blu džins, veliki šešir. Oni pokušavaju da žive u prošlom dobu. Oni žive nešto što je bilo proživljeno. I ja se pitam zašto oni to rade. Postoji nešto u njima što ih tera da tako rade.

Ali, vidite, ja mislim da je to u čemu je stvar sa našom Hrišćanskom ekonomijom, danas. Mi pokušavamo da živimo u prošlom dobu, nešto što je neko rekao u nekom drugom dobu. I to neće delovati za ovo doba. Ali čudno je to da oni žele neku staromodnu ideju, neku igranku u štali, ili nekog kaubojskog, nešto, ili drugo kao to. I ta prava stvar koja je u njima, koja ih tera da se vrate tamo, jeste Evanđelje. Oni žele novo ukrašeno Evanđelje, nešto da se sretne sa današnjim danom, nešto dobre fantastike, i dobre kulture i obrazovanja. Ali oni ne žele staromodno evanđelje, u kojem je ta prava stvar u njima koja ih tera da žele da se

vrata. To je gde bi to trebalo da ide, nazad ka Tome. Ali umesto toga, oni se vraćaju nečemu sasvim drugom. Onda kada je nešto prikazano od Boga, to je veoma zaprepašćujuće, neobično za njih, i nije prema njihovoj etici i oni ne žele da To prihvate.

5 Niko neće imati ni malo poštovanja prema John Wesley-u, Sankey-u, Moody-u, Finney-u, Knox-u, Calvin-u, bilo kojem od tih ljudi, niti bilo kojem od nas propovednika koji poštujemo Božije ljude, nego što će imati za te ljude. Ali, vidite, mi dolazimo na to. Mi nismo u tom dobu. Svaki od njih služio je u drugom dobu i drugačijom merom. Mi danas služimo Bogu u drugoj meri od one u kojoj su oni bili. Ako bi postojalo sutra, onda bi to bilo doba, tamo bi bilo Evanđelje za to doba, koje bi još uvek napredovalo sve dok celokupna stvar ne bude potpuna u Bogu, i Bog ne postane jedno sa nama.

6 Sada, sećam se jutra kada sam uzeo baterijsku lampu, nisam mogao da čekam da vidim planinu Sujeverja. Morao sam da odem tamo. Ali moja baterijska lampa je bila ništa. Ništa nisam mogao da vidim. Velike sablasne senke, i čovek je bio ubijen na toj planini, u potrazi za zlatom, i to sadrži mnogo sujeverja, iskreno. I dok sam pokušavao sa mojom malom baterijskom lampom, da razgledam ništa nisam mogao da vidim, a sve je bilo strašno. Znaš šta sam uradio? Samo sam sedeo mirno sve dok sunce nije izašlo. Kada to sunce, koje je kralj svog svetla, kada se podiglo, moja mala baterijska lampa nije više svetlela, ali su sve sablasti nestale. Video sam da planina Sujeverja nije bila sablasna. Bio sam spreman da uđem u nju, da je otkrijem za sebe, zbog tog velikog svetla, sunca, koje je izgovorena Reč Božija. Bog je rekao, "Neka bude svetlo." I to je objavljena (pokazana) Božija Reč. I kada se ono pokazalo, sve sablasti su nestale.

7 I ja mislim na taj način danas, gde sam bio toliko pogrešno razumevan među braćom, možda će velika Svetlost, kralj Svetlosti... Nema drugog svetla. Nema nijednog našeg napravljenog svetla da bi tamo sijalo danas. Nije važno koliko parkovskih kugli bacimo, ništa ne možete videti, vi morate da se zagledate u lice tome da biste videli bilo kakvu svetlost uopšte. Ovo sunce sve to gasi, zato što je to objavljena Reč Božija. I ja mislim, kada se objavljena Reč Božija uzdigne iznad svih naših sujeverja, ona isčeznu (nestanu). Vidite? Mi želimo da znamo šta je Istina, koji je čas u kojem živimo.

8 I braćo, mi sedimo ovde, ovoga jutra, toliko mnogo različitih denominacija, predstavljajući različite denominacije. Ne mislim da se to računa.

Nekada sam sakupljao stoku, gore u Koloradu. Sećam se vremena kada sam...kada smo se okupljali, u proleće, gonili stoku gore u Arapajo šumu. Sedeo sam, mnogo dana, tamo sa mojom nogom koja je visila

Sada, bez zanemarivanja vas Katolički narode, ako ih ima ovde, njenim zvanjem "majkom Božijom." Kako ona može biti majka Božija? Vidite, ona je bila inkubator koji je Bog upotrebio, ne maj... Pogledajte je, ako je ona majka Božija, ona je stvarno imala više mudrosti od Njega, zapazite, kada je ona majka, ona Mu je dala život, ona je dala Bogu život. Vidite?

104 Pazite ovamo. Ona je rekla, "Tvoj otac i ja smo Te tražili sa suzama, danima i noćima." Ona je obezvređila svoje prvo svedočanstvo. Nazvala je Josipa Njegovim ocem.

Pogledajte sada na ovog dvanaesto-godišnjeg Dečaka, ne znajući šta je On rekao. On je bio samo dečak, ali On je bio Reč. Vidite? On je rekao, "Zar ne znate da ja moram biti u onome što je posao Moga Oca?" Vidite Reč kako ispravlja grešku? Vidite?

Ona je svedočila posle Njegovog uznesenja; to je sve bilo gotovo sada, ona, vidite, "Tvoj otac i ja tražili smo Te," idući tačno šta.... Ona je rekla da je začela to Dete po "Duhu Svetom," i onda naziva "Josipa" ocem.

I ovaj mali Dečak, dvanaest godina staro Dete, bez ikakve mudrosti, zašto, samo je dvanaest godina star Dečak. Otac nije prebivao u Njemu u to vreme; jer je On došao na dan kada Ga je On krstio, "On je video da Duh Božiji silazi dole, vidite, i ušao je u Njega." Ali vidite, ovaj mali dvanaesto-godišnji Dečak; budući Reč; On je rođen Jedan pomazan, vidite, da bi bio pomazan. I tu je On bio, "Zar ne znate da Ja moram biti u poslu Svoga Oca?"

Ona je rekla, "Tvoj otac i ja smo te tražili." Da je Josip bio Njegov otac, on bi bio sa njim na njegovom poslu, praveći vrata i kuće.

Ali On je bio u hramu, ispravljajući te organizacije. Vidite? "Zar ne znate da Ja moram biti u poslu Svoga Oca?" Vidite kako je Reč Božija ispravila tu grešku, u tom detetu! Amen. Bog vas blagoslovio.

101 Naša srca, mnogi od nas ovde, Gospode, dok su bili mali dečaci. uložili smo mnogo napora kako smo znali da Ti služimo. Gospode, ne dozvoli da nam oči budu slepe za ovaj čas. Otvori moje oči, Gospode, da vidim svako obećanje. Mogu li biti sposoban da na to stavim tačku sa jednim "amen," to je tako, sve što je Bog obećao. Daruj to Gospode. Daj nam veliki skup.

Blagoslovi ove, moju braću i sestre, ovde. Neke od ovih sedokosih mali žena koje stoje ovde služile su u brizi za svoje muževe dok su oni radili na poljima. I Bože, Ti ćeš ih nagraditi, te ljude koji su se borili da osvoje nagradu, i plovili kroz krvava mora. Dok mi sedimo ovde ovoga jutra, oko ovog stola, gledajući jedni druge, i naša kosa sedi, i borili smo se dugo vremena, i možda se nećemo nikada sresti na još jednom doručku. Mi ne znamo.

102 Dolazak Gospodnji može biti danas, može biti sutra, može biti sledeće godine. Mi ne znamo kada će to biti. Ali jedna stvar je sigurna, obećano nam je da ćemo se sresti na Večeri u nebu, i Kralj će izaći i obrisati svaku suzu sa naših očiju, i reći, "Ne brini; sada je sve gotovo. Uđi u radosti Gospodnje, koje su bile pripremljene za tebe od pre postanka sveta, kada smo bili određeni da budemo sinovi Božiji, kroz Isusa Hrista." O Oče, Bože, daruj ovo.

Neka naša srca kucaju kao jedno. I kao što sam rekao pre nekog vremena, malom paru koji je trebalo da se rastane... Bože, dok se rastajemo jedni od drugih ovde, pronalazimo jedino ovu stvar koja nam je zajednička. Metodisti, Baptisti, Ujedinjeni, Udruženja, Crkva Božija, svi mi imamo jednu zajedničku stvar, Isusa Hrista. Ne možemo se sastati kao organizacije, i svađati se oko veroispovesti i stvari crkve. Ali kao braća, mi se možemo sresti ispod Krvi našeg Spasitelja, Isusa Hrista, i tu imamo zajedničke stvari. I nad ovim zajedničkim tlom, Gospode, ja dolazim da sretnem moju braću, slične ljude, dragocene Vere. Možemo li mi, zajedno u ovoj dolazećoj nedelji, raditi sa svim što je u nama, da vidimo slavu Božiju vraćenu nazad ponovo u crkvu. Mi predajemo sve Tebi, sa nama samima. U Isusovom Imenu, blagoslovi naše napore. Amen.

103 Blagosiljam vas, moja braćo. Brate Roy, da li si imao neku reč da kažeš? [Prazno mesto na traci - Ed.]

Kako je Reč ne izneveravajuća! Isus je bio Reč. Složićemo se oko toga. [Kongregacija kaže, "Amen."-Ed.] Kada su Ga njegovi roditelji zaboravili, i ostavili na gozbi, i bili su daleko tri dana i nisu mogli da Ga pronađu, i vratili su se. Pronalazimo Ga u hramu, raspravljajući sa sveštenicima, i oni su bili zadivljeni ovim Dečkom. Nemamo zapise da je On išao u školu. Ali, setite se, On je bio samo Dečak, star dvanaest godina, otprilike ove visine. I posmatrajte majčinu izjavu.

preko roga sedla, i posmatrao šumara dok je brojao tu stoku dok je prolazila kroz otvor u ograd, privatnog imanja, gore u šumu.

9 Svaki ranč, da bi stavio kravu tamo, morao je imati, biti u mogućnosti da proizvede stog sena, verujem...ne stog sena, već tonu sena, mislim da je dve tone, za kravu, u zavisnosti sa koliko će vas Ministarsvo Trgovine pustiti da uđete tamo, sa svojim žigom. Zato što, u tom žigu i na tom ranču proizvode jako mnogo sena, tek onda možete kravu odvesti na pašnjak tamo gore u šumu. To je šuma koju nije pregazila stoka, dotada, i sasvim dovoljna za brigu o njima. Zato što bi onda svako dolazio. I primetio sam... Bila je to Hereford Asocijacija (udruženje), koje daje ispašu u Arapajo šumi, u toj šumi, u tom njenom delu. I posmatrao sam šumara.

Sada, mi, naše je bilo stara Turska kaldrma, Turska Staza. Tronožac je bio baš iznad nas. Gospodin Grimes je zapošljavao oko petnaest ljudi, imao je nekoliko stotina grla stoke. A mi smo imali nekolicinu stoke tamo, oprema na kojoj sam radio, četiri ili pet stotina grla. Ali gospodin Grimes je ušao sa možda hiljadu petsto ili hiljadu osamsto grla, to je bila brana (prepreka), Dijamantska Brana.

10 I ja sam posmatrao šumara. On je stajao tamo i prebrojavao te krave kako su prolazile. Znao, on nikada nije obraćao pažnju na to koji su žig imale na sebi. Postojala je jedna stvar koju je proveravao, to je bio krvavi privezak u uvetu, jer su morale da budu registrovani Hereford pre nego što bi mogle da pasu. To je na račun zadržavanja vašeg pedigrea. Vidite, vaša krava mora da se razmnožava, vaše tele mora biti od pedigiranog bika. I zato, posle toliko mnogo krava, vi morate da imate bika. A oni su svi izmešani. Sve to mora biti registrovana pedigirana stoka, punokrvna. Vi održavate vašu-vašu-vašu...upravo tekući protok krvi, iz Hereford Asocijacije (udruženja).

11 Mnogo sam puta pomislio, "Tako će biti i na danu Suda. On neće primećivati koje žigove nosimo, već će On tražiti taj Krvavi privezak, Isusa Hrista." To će delovati.

Ako bismo pokušali da sve nas načinimo ovoga jutra, Skupštinom Božijom, mi to ne bi mogli uraditi. Mi pokušavamo da ih načinimo Pentakostalnom Svetošću; mi to nikada nećemo uraditi. Pokušavamo da ih načinimo Ujedinjenim Crkvama; mi to nikada nećemo uraditi.

Ali postoji jedno mesto gde se možemo sresti, svi mi, kao vernici, pod Krvlju Isusa Hrista. I to je jedino mesto gde će se Bog ikada sresti sa čovekom, ili ikada sresti čoveka, to je pod Krvlju Isusa Hrista. To je gde su nam stvari zajedničke.

12 Nedavno sam čitao negde se mladi par rastavljao, i to je bila žalosna

stvar. Oni, oni su živeli zajedno nekoliko godina. I između njih je nastalo neslaganje, i mala majka, dama i njen suprug, su se razdvajali. I oni su bili... Advokat je bio njihov prijatelj. On ime rekao, "Sada, prvo, moramo da tamo dovedemo nekoga i prodamo te stvari, i uzmemo to šta ste imali. Ako se razvedete, onda podelite dobit između vas." Oni su rekli da će tako uraditi.

13 Otišli su sobu; svađali su se, tukli, i svašta nešto, oko toga šta je bilo u sobi. Otišli su u dnevnu sobu, i tu su uradili istu stvar, i u trpezariji, i u kuhinji. Konačno su se setili, gore na tavanu, da su tamo gore odložili neke stvari. Tako da su oboje otišli gore u "potkrovlje," pretpostavljam da vi to ovde tako zovete; istočno, mi to zovemo, gore na "tavan." Tako su se oni popeli i izvukli jedan stari sanduk. I imali su nešto odeće i stvari, tako da su posezali, i svađali se oko ovog i onog.

I posle nekog vremena, kada su podigli nešto, oboje su posegnuli za tim, i uhvatili su ruke jedno drugom dok su se grabili. To je bio par malih belih cipelica. To je bilo za bebu darovano njihovom zajedništvu, ali je prošlo. Tamo držeći ruke jedno drugom, jedno nije moglo reći, "to je moje," drugo nije moglo reći, "to je moje." To je bilo nešto što je bilo zajedničko. Samo nekoliko trenutaka, gledali su jedno u drugo. Jedno nije moglo zahtevati to (položiti pravo na to), a ni drugo nije moglo to zahtevati. Tako da su bili jedno drugom u zagrljaju, i razvod je poništen.

Želim da vidim da, mi Baptisti, mi Metodisti i mi Skupštine, Crkva Božija, i šta god da možemo biti. Mi možda imamo sve različite stvari, i sve kao što je to, koje su naša lična tradicija koja nas je uvalila u to. Ali tu je jedna Stvar koja nam je zajednička, brate; Hrist, On je Reč. To smo došli da radimo; ne da pričamo o našim različitostima, već da govorimo o onome što nam je zajedničko, Isus Hrist.

Pomolimo se sada.

14 Nebeski Oče, Ti si naš Otac, mi Ti zahvaljujemo, jer danas imamo nade Večnog Života, kroz blagoslovljeno uskrsnuće Isusa Hrista. Vidimo da sijaju Večernja Svetla. Drvo koje je crv ostavio, jela je gusenica; ono što je ostavila gusenica jeo je hrušt; i mi shvatamo da su ovi insekti isti insekt, samo u različitom stadijumu svoga života. I mi shvatamo da su crkvene različitosti taj isti Rimski insekt koji je započeo u Nikeji. I šta jedan ostavi to drugi jede. I danas to izleda kao da smo u takvom haosu, i sada idemo u veliki koncil (savez), Ekumenski Koncil Crkava, izleda da tamo neće ništa ostati, nada je nestala.

Ali seti se, ne izneveravajuća Reč Božija, kao što je sunce izašlo da razotkrije sujeverja, tako si Ti obećao, "Ja ću obnoviti" rekao je Gospod, "sve što je gusenica uništila i crvi, i tako dalje." Kako će oni biti obnovljeni ponovo, i to će drvo živeti opet! Molimo se Oče, da ćeš Ti poslati dole

isemevali su ga.

Te noći je probuđen iz sna. Pogledao je, stajao je pored stranice svog kreveta, i tamo je stajao Isus umotan u taj stari komad kaputa kojim je on obmotao prosjaka. Onda je saznao, "Ukoliko uradite najmanjem od ovih Mojih malih."

Bio je to paradoks, njegovo pozivanje. On je bio glasnik tog doba. On je stajao za Pismom, protiv sve izopačenosti Katolicizma u tom danu. Bog ga je izabrao, i On mu je dozvolio da vidi Hrista, paradoksom.

98 Braćo, mi možemo videti paradoks za paradoksom. Veliki paradoks dolazi ispred nas, "Kada se oglasi Truba Gospodnja, neće biti više vremena; i jutrom počne Večnost, svetla i pravedna (lepa)." Kada dođe uskrsnuće, i budemo uhvaćeni gore zajedno, da se sretnemo sa Njim u vazduhu, to će biti konačni paradoks, kada budemo otišli da budemo sa Njim. Do tada, budimo verne sluge Reči Božije, koja jeste Hrist.

Možemo li se pomoliti?

99 Nebeski Oče, mi Ti se zahvaljujemo, ovoga jutra, za Krv koja nas čini braćom. Zahvaljujemo Ti za Sina Božijeg Koji je dao Svoj život, da bismo mi mogli biti jedno sa Njim u ovom velikom Kraljevstvu na zemlji, Kraljevstvu Nebeskom koje treba da bude uspostavljeno. "Mi očekujemo taj radosni Milenijumski dan, kada će naš blagosloveni Gospod doći i zgrabiti Njegovu Nevestu koja čeka," to malo Nevestino Drvo. On je to Drvo koje se nalazilo u Edenskom vrtu; Hleb Života. Tako je i Njegova mala Žena drvo, Nevestino Drvo poslednjih dana. Gde je sve pokušalo da donese, ali velike sile Božije orezuju grane, da bi plodovi mogli sazreti. Daruj Gospode, da bismo mogli biti uključeni u to. Daj nam Večni Život.

Mi imamo ovu jednu zajedničku stvar dok smo u ovom gradu, mi verujemo Reč Božiju. Verujemo u Isusa Hrista. Verujemo to da On nije mrtav, već da On živi. I da se Njegova Reč, obećanje za čas, sada objavljuje. Ovo su poslednji sati. Ovo je poslednji znak. Dolazak Gos... Obećani Sin je na dohvat ruke.

100 Mi vidimo svet, geografski. Vidimo znake; zemljotresi na različitim mestima, nacije protiv nacija. Vidimo sve stvari koje su predviđene. Vidimo strašna viđenja na nebu, čovekovo srce izneverava; leće tanjire, i tako dalje, koje oni ne mogu da objasne, istražujući suđenja dolaze na zemlju. Vidimo atomsku bombu koja visi tamo, posvuda, i velike projekte koji mogu doneti uništenje za čas. Vidimo gasove koji vise iznad nas tamo, koji će doneti kišu vatre dole, iz neba, i uništiti zemlju.

Ali mi vidimo Isusa, takođe, Koji je dao obećanje! I kao što je bilo rečeno, "Ovaj isti Isus koji je uzet od vas, doći će ponovo na isti način kako ste Ga videli da odlazi na Nebo." Mi čekamo da taj radosni Dan dođe.

95 Rekao je, "Obišao sam do mesta na kom je bila. Podigao ga, da joj ga dam u ruku." I rekao je, "Kada sam ga položio u njenu ruku," rekao je, "podigao sam pogled." Rekao je, "Brate Branham ne znam da li ćeš poverovati ovome ili ne." Rekao je, "Stavio sam ga u ruke Gospoda Isusa." Rekao je, "Video sam Njega da stoji tamo, gledao me je, i Krv se slivala niz Njegovo lice, i ožiljci na Njegovoj glavi." I rekao je, "Zatvorio sam oči, ovako, nekako se zateturao. I čuo sam njenog muža kako govori, 'Da li vam je dobro, Doktore?'" I on je odgovorio, "Jeste." Rekao je, "Poledao sam ponovo, i žena je držala recept."

Rekao je, "Da li to veruješ?"

Rekao sam, "Naravno, da verujem. 'Ukoliko učinite najmanjem od ovih Mojih malih, uradili ste to Meni.'" Paradoks, zaista!

96 Mnogi od vas braće ovde čitali ste zapise Svetog... svetaca ranih dana, kako je to Gospod radio sa njima, paradoks, kako su se dešavale stvari. Mi verujemo u paradoks. Jedan od...

Sveti Martin je bio taj na koga sam pokušavao da mislim. Vidite, on je bio vojnik, i u Francuskoj je bilo naređeno da on mora da sledi očevo zanimanje. Ali on je uvek nekako verovao. Majka mu je bila vernica. I jednog hladnog dana... On je bio veoma ponizan čovek, i oni su uvek snabdevali čoveka da glanca svoju obuću, da ga održe da izgleda uredno, kako treba jedan vojnik. On je glancao obuću svoga sluga. On nije išao po njihovim tradicijama i naprezanjima. On je mislio da su ljudi stvoreni jednaki.

97 Tako jednog hladnog dana, on je stajao na gradskoj kapiji grada Torasa, kada je ulazio, i rekao da je tamo ležao jedan stari prosjak na ulici. Čitali ste to, bez sumnje, mnogo puta. Tamo je ležao prosjak na ulici, smrzavajući se do smrti, stvarno hladna zima. Molio je ljude, "Dođite! Hoće li-hoće li mi neko dati ogrtač? Smrznuću se, noćas. Ne mogu da legnem na zemlju ovako. Hoće li mi neko dati kaput?" Niko. On je rekao, "Molim vas, neka se neko smiluje; jedan starac, umirem. Odslužio sam svoje. Dao sam najbolje od sebe. Ne dozvolite da umrem. Na smrt se smrzavam. Neka me neko umota, hoćete li?"

I tako je on stajao tamo iza, Sveti Martin, gledajući. On nije bio vernik, on tada nije bio Hrišćanin, on To nije bio primio. On je samo stajao i posmatrao. Niko to nije uradio, kada su gužve prošle, mnogi od njih veoma bogati da to urade. On je imao samo jedan kaput, i to je bio njegov vojni kaput. On je izvukao svoj mač i presekao ga na pola, umotao starog prosjaka u njega, i podužio.

Ljudi su mu se smejali dok je išao niz ulicu, sa komadom kaputa koji je visio na njemu. "Kakav vojnik smešnog izgleda," to su govorili da je bio,

milost, i Hristovu silu uskrsnuća, da Ti možeš obnoviti, uskrsnuti nas u živu veru u živu Reči ovoga dana. Mi to tražimo u Isusovo Ime. Amen.

15 Malo sam promukao braćo. A nisam bio govornik, već samo da budemo zajedno, ovde sam da biste videli šta mislim. Ako me uhvatite da radim nešto izvan ove Reči i onog što je obećano za danas, dužni ste da mi dođete, dužni ste da dođete i kažete mi. Ali kao što govorim, postoji jedna stvar oko koje se slažemo, to je Hrist. To nam je zajedničko. On je umro za sve nas. Mi smo pod tom Krvu.

Sada, ja nisam ovde da ne bih ništa radio, već da pokušam da pomognem svakome od vas ljudi, da bi ova zajednica bila bolje mesto posle probuđenja, zato što je to razlog našeg okupljanja. Došli smo zajedno zbog ovoga, da bismo upoznali jedni druge, da znamo bolje jedni druge, da imamo zajedništvo jedni sa drugima. Zbog toga sam ja ovoga jutra ovde, to je bila svrha održavanja ovoga skupa ovde, da bismo upoznali jedni druge.

16 Sada, mi shvatamo da je kroz sva doba to uvek bilo tako. Dozvolite da nešto malo fenomenalno bude učinjeno, ili nešto drugačije, imate gomilu telesnih predstavljanja da To slede, vi onda imate svaku vrstu sujeverja. I to se baš tako događa. Tako to treba da bude. I stvari su izgovorene, o Tome, koje nisu istina. Mi znamo da je uvek bila.

Isus je trebalo da bude vanbračno dete. On nije bio. On je bio tačno onako kako je Biblija rekla. Ti ljudi su Ga zvali tako... On je objavljenu Reč Božiju učinio jasnom.

I primećujete da su oni rekli, "Njegovi učenici su došli i ukrali Njegovo telo, platili su Rimskim vojnicima." Oni to još uvek veruju. Ali mi verujemo i znamo, po Njegovoj živoj prisutnosti sada, da je On ustao iz mrtvih, i da je On ovde sa nama sada. Mi smo sigurni i znamo to. Svaka reč koju je On izgovorio, i obećao kroz doba je ispunjena, ako biste zapazili to. Ne postoji niko da to uradi, samo Bog. Mi smo Njegove sluga.

17 I mislio sam sada, ovoga jutra da ću čitati mali tekst iz Pisma, i govoriti vam braćo i sestre ovde, da bismo se mogli malo zbližiti.

Taj vetar mi ne čini ništa dobro tamo gore ja... Dobro, dobro, to je u redu, samo ostavite to upravo sada, brate Roy, zato što ću ostati samo nekoliko minuta.

18 Pre nekoliko godina, pre oko petnaest godina, običavao sam da lovim sa čovekom koji je bio berberin, on je takođe bio pedikir, to je sečenje žuljeva sa nogu. Znao, bilo je teško ići tokom tog vremena, nije bilo novca i ovaj moj prijatelj berberin, češljao sam moju kosu i imao... Šišao me je, radije, i bilo je peruti na ramenu. On je rekao, "Billy," rekao je, "trebalo bi da ... Moram da ti dam malo šampona," rekao je, "imaš jako

mnogo peruti na tvom kaputu."

I ja sam rekao, "Dobro, Jimmy."

I pričajući o lovu na kune, protegnuo se iza... Bio sam njegov pastor; on je učio Nedeljnu Školu; bio je dobar čovek. Da dohvati ono za šta je mislio da je bio taj Lucky Tiger šampon, da ga stavi na moju kosu, a to je bila karbolna kiselina.

I nedeljama sam nosio kapu u mojoj propovedaonici. To me i danas muči, vidite, samo taj mali... Vidite, moj skalp je još uvek nežan, vidite.

I, ne, to je sada sve dobro, jer je to bilo prošle noći, da sam se ja samo zagrcnuo.

Moja žena mi je kupila komad kose da nosim. Nisam mogao da nosim šešir za propovedaonicom, to je nepoštovanje prema Hristu. Ako nosite malu kapu, oni kažu, "ti želiš da budeš biskup." I to je baš problem. Ona mi je to kupila, ali ja uopšte nisam imao smelosti da to nosim. Želeo bih da jesam, ali nisam. Ali bojim se da bi to reflektovalo (odražavalo) nešto, i, vi znate I ja ću to samo morati da pustim, pretpostavljam.

19 A sada želim samo da čitam nešto iz Pisma. Gde Božija Reč nikada ne izneverava; moja hoće. Ali ja želim da zapamtite ovo da je u svakom dobu koje...

"Bog, u početku, jeste Reč." On je uvek bio Reč. A Reč je "izražena misao." Vidite? Sada, u Svom razmišljanju, koje je On imao, ceo plan, znajući kraj od početka, On je samo bio izražen kroz Svoje Reči, i te Reči su manifestovane.

Baš kao što je sunce, što je objavljena Božija Reč. On je rekao: "Neka bude svetlo," i bilo je svetlo.

I tu je vreme odvajanja. Postojalo je vreme kada je Bog razdvojio svetlost od tame. On to uvek radi. Tu je vreme kada je razdvojio tlo od zemlje, ili vode. Tu je odva... Razdvojio je Pavla od Barnabe. Odvojio je Mojsija iz Egipta. Vidite, On je uvek odvajanje. I tu su došla vremena. Ljudi, ljudi koji nose ove službe, ne vole da to rade, ali to mora biti učinjeno. Vidite? Tu je vreme kada su apostoli morali da se odvoje od svoga naroda.

20 Pavle se od Jevreja, Božijeg nasleđstva, okrenuo ka Paganima. Došlo je vreme kada je to morao da uradi. Govorili su protiv njega; ali je on smislio onu poznatu reč, "Nisam bio neposlušan Nebeskoj viziji."

I ako mogu da kažem tu istu stvar, braćo, vidite, današnja vizija, vidite, vizija obećanja današnjice, Sveti Duh u zemlji danas. Bog je obećao da će u ovom danu izliti Svetoga Duha na nas. Sada, ja sam prošao zemljom, napred i nazad. Bilo je znakova fenomena, kao što ste primetili.

ne pretražuju Pisma i vide da je Ovo predviđena današnjica. To je Isus Hrist isti juče, danas, kakav je On bio juče On je takav i danas, i biće zauvek. Ali to je tako, vidite, to je upravo način na koji oni pokušavaju da to rade, neobrazovani Pentakostalci, prorokove vizije. Živ Isus danas, posle dve hiljade godina, jeste Paradoks, takođe. On to sigurno jeste.

Ja moram sada da završim, jer postaje kasno. Verujete li u paradoks? [Kongregacija govori, "Amen."- Ed.] Naravno.

93 Mogu li da kažem ovo. Jednoga dana stari prijatelj apotekar, ljubazni starac, rekao je, "Brate Branham, reći ću ti nešto." Rekao je, "Ja znam tvoju službu," i rekao je, "ispričaću ti." Rekao je, "Može da zvuči smešno. Ali," rekao je "nisam to ispričao ljudima jer ne bi verovali. Ali," rekao je, "tebi ću to da ispričam."

Rekao sam, "Samo napred."

On je rekao, "Upravo u ovoj istoj apoteci," rekao je, "za vreme krize, sedeo sam ovde. Moj sin, koji je sada oženjen i vodi apoteku u drugom gradu," rekao je, "čekao je na mušterije." I rekao je, "Ljudi su imali..." Rekao je, "Morali su da idu u... Sećaš se kada ste morali da idete da uzmete nalog od opštine, da biste dobili svoj lek. Šta god da ste trebali da imate, morali ste da odete i dobijete nalog za to." Rekao je da je video par koji je posrtao u vratima, i rekao je da je gledao. "Sirota mala majka, trudna, jedva da je mogla da stoji; mlada žena, ona je samo išla."

94 I rekao je, "Mladić je prišao mom sinu, i rekao, 'Imam ovde nalog za... Doktor me je poslao po nalog, radije, od opštinskog agenta ovde, da bih uzeo lek. Mojoj ženi je veoma potreban.' I rekao je, 'Ona ona više ne može to da podnese,' rekao je 'ona je jako bolesna'. Doktor mi je rekao, "Nabavi ga odmah i daj joj.'" Rekao je, 'Pitam se da li bih mogao da dobijem lek, i da joj dam lek, a da ona može sedeti ovde?' I rekao je, 'Trebaće mi dva do tri sata, da stojim u tom redu, pre nego što dobijem svoj nalog za njega.' Rekao je, 'Pitam se da li biste mogli da mi date sada lek?'"

"Mladić je odgovorio, 'Gospodine, voleo bih da to uradim.' Rekao je, 'Ne mogu da to uradim,' rekao je, 'jer ovde imamo pravilo, da, mi, to je na osnovu plati i nosi.' On je rekao, 'Mi ga moramo imati.'"

A on je sedeo tamo pozadi čitajući novine, stariji čovek. On je rekao, "'Sačekaj trenutak, sinko.' Pogledao je na tu sirotu malu ženu koja se samo tako držala.'" I tako da je rekao, "'Idi popuni taj nalog.' Rekao je, 'Predaj mi ga ovamo.'"

Rekao je da je uzeo recept koji je dao doktor, otišao tamo i popunio ga. Rekao je, "Popunio sam ga, i pomislio 'Ako ga ona nikada ne plati, u redu; neće biti sporno.'"

da promeni. Dobro, imam puno toga da kažem ovde, ali ja...

89 Isusova smrt bila je fenomen. Bio je to paradoks. Uskrsnuće je bilo paradoks. Mi to verujemo. Svako zna da je uskrsnuće bilo paradoks, da je Njega Bog podigao iz mrtvih.

Novo Rođenje je paradoks. To je tačno, može promeniti ljudsko biće! Možemo propovedati službu ovde za malo, vidite, kakav paradoks, uzeti čoveka koji nema veru, nevernik, koji nema ništa sa Tim, i odjednom se promeni od odmetnika u svetca, prostitutka u sestru. To je paradoks. Niko mu ne može dati lek, ili injekciju, ili dozu leka, niti bilo šta drugo; za To je potrebna ruka svemogućeg Boga, i samo to, da promeni čoveka. Dobro, to je paradoks, kada se čovek nanovo rodi, to je tačno, paradoks iznova.

90 Bio je to paradoks kada je Bog izabrao sto dvadeset neukih ribara, da pronesu vest,

Evangelje na Pentakostu, svuda po svetu, umesto velikog Sinhedrionskog Koncila koji je obučavan za to, one koji su obučavani i čekali, i čekali da se stvar dogodi. A Bog je Sebe otkrio gomili ribara koji nisu čak mogli ni da napišu svoje ime na parče papira. Paradoks, da je Bog izabrao nešto takvo, umesto da uzme Ekumenski Koncil današnjice, da to uradi.

To će i danas uraditi istu stvar. "On je sposoban da od ovog kamenja podigne decu Abrahamu."

91 Prorokova vizija je uvek bila paradoks, kako su ti ljudi, mogli predskazati stvari koje nikada nisu izneverile. To je paradoks, koliko je to nešto izvan ljudskog uma, što vi ne možete shvatiti. Postoje dve, svest i podsvest; da Bog ulazi u podsvest, koja je stvarna, vidi unapred, izvodi ga i vidi stvari koje su bile daleko u drugom dobu, donosi ga u sadašnjost i govori budućnost, i to nikada ne izneverava, svaki put. Stvarno paradoks! Neverovatno ali istinito. Tačno se događa. Ono šta smo videli da je On uradio prošle večeri bio je paradoks, neverovatno ljudskom biću. Mi to ne možemo objasniti.

92 Izvesna Baptistička crkva u koju je išla moja porodica, predhodnog dana, i oni su bili na skupu u Tusonu. Pastor je ustao, ne znajući da je momak koji hoda sa mojom kćerkom njihov član. I on je rekao, "Vi znate, upravo sam naučio, otac i majka brata Branham a putovali su u-u cirkusu." I rekao je, "Oni su bili mađioničari, i to što on radi je mali trik." Vidite? Pretpostavljam da je to bio trik koji je iscelio bolesne? Sumnjam da su moji otac i majka ikada videli cirkus. Oni nisu nikada videli automobil sve dok ja nisam imao jedan. Vidite? Oni nikada nisu znali ništa o tome.

Ali, vidite, đavo uvek ima da kaže. Oni su rekli Isusu, "On to radi pomoću Belzebuba." Morali su nešto da odgovore svojoj zajednici. Zašto

Ni jedan put ti znakovi nisu izneverili. Oni su perfektno (savršeno) istiniti, zato što je to Bog. Desetine hiljada, puta hiljade, puta hiljade, i niti jedan od njih ne može izneveriti.

21 Oni to zovu "đavo." Oni to nazivaju svakojako. Jedni govore jednu stvar i drugo.

Ali Isus je rekao, "Ako oni Gospodara kuće zovu, 'Velzevul,' koliko će više zvati one koji su Njegovi učenici?" Tako Isus je rekao, "Istražujete Pisma, u njima mislite da imate Večni Život; Ona su Ta koja svedoče o Meni."

Sada, ne da ona neće svedočiti o meni; ja sam čovek. Ali Poruka koja je otišla ispred, Ona svedoči o Tome. Sada, Bog ne šalje fenomen da bi samo pokazao da je On Bog. Bog šalje fenomen da uradi ovo: da objavi nešto. Služba ide ispred fenomena, i sva...posle svega telesnost i stvar koja To sledi.

22 Dok sam čitao o Martinu Luteru, prethodnog dana, rečeno je, "To nije bila misteriozna stvar da je on mogao-mogao uzeti i suprotstaviti se Katoličkoj crkvi i proći sa tim. Fenomen Martina Lutera bio je, da je on mogao držati svoju glavu iznad svog fanatizma koji je pratio reformaciju."

To ono što mi moramo da uradimo. Svašta se događa, i to postavlja utvare pred vas braćo. Ali, setite se, pravo Svetlo, kada se Ono podigne, Ono rasteruje sve te utvare. Vidite? To je učinilo, osramotilo te utvare. To im pokazuje. I tako mi znamo da gde je učinjen fenomen, da tamo uvek ide izmešano mnoštvo sveta.

23 Mojsije je uradio fenomen. I to je tamo otišlo u divljinu, Korej je pokušao da kaže, "Dobro, sada, ti pokušavaš da kažeš da si ti jedini koji može ovo da uradi. Postoji još svetih ljudi osim tebe."

Vi znate šta se dogodilo, zar ne? Bog je rekao, "Samo se odvoji od njih." Vidite?

Vidite, mi smo to uvek imali. Kada se dogodi nadnaravno, predstavljajući slede To. To mora biti na taj način. I to predstavljanje je ono šta unosi, ako...

Kao kongresmen Upshow. Njegova udovica je doletela, prošle noći, da bi bila ovde na sastanku. On je bio isceljen na službama. Vi svi razumete. On je uvek imao taj izraz, "Ne možeš biti ništa što nisi." To je potpuno tačno. Vi ne možete biti ništa što vi-vi niste.

24 Ako bismo mogli voleti veliku simfoniju, mi bi samo pratili taktove kao što je Kompozitor To udarao, mi bi videli. Sada, mi dolazimo do ove misli, da je čas u kojem živimo, vreme u kojem se sada nalazimo, da smo došli do tačke gde mi očekujemo Boga.

Kada ste vi braćo počeli prvo, vaši reformatori, pentakostalni pokret, pre mnogo godina, kada je obnavljanje darova, govor u jezicima, i stvari došlo u crkvu, Bog je obnovio darove nazad u crkvu. Sećate se, da ste i vi imali reformaciju, takođe. Vaši očeви jesu. Bilo je teško odvući To iz prezviterijana, luterana, baptista, i tako dalje, u toj reformaciji. Nazareni su bili njihov cvet u tim danima, tako su bili i Pilgrim Holliness; oni su odbacili vašu poruku. Šta im se dogodilo? Vidite li gde su danas? Sada, setite se, mi možemo uraditi istu stvar. Oh, da.

25 Kada se crkva ikada organizuje, poruka ikada organizuje, to odlazi na policu i nikada se više ne podiže. Sada, vi ste ovde istoričari; ja poznajem jednog od vas, vidite. I to je tačno. To se više nikada ne podiže ponovo, kada se to organizuje.

Katolicizam je bio prva organizacija; nazvana u Bibliji, "kurva," ona je bila "MAJKA BLUDNICAMA," istoj stvari, organizacijama. Vidite gde to sve završava ponovo, ovde gore u Ekumenskom Koncilu.

Sada, ja sam isljučen zbog toga, među organizacijama. Ta braća ne shataju šta rade. To nisam ja; nisam ja isključen. Oni isključuju Reč. Biblija je rekla, u ovom Laodikejskom dobu, da je Hrist bio izvan crkve, kucajući, pokušavajući da se vrati unutra. Nikada nije postojalo takvo doba; spolja.

Jer, neće biti više crkvenih doba. Ovo je kraj toga. Laodikeja je bila poslednje doba, i Pentakost je to Laodikejsko Doba, i mi znamo da tamo nikada neće biti nešto više iznad Pentakosta. Tako je.

26 Kao čovek. Drugo, nijedno stvorenje nikada nije došlo iz svoje evolucije, došlo u višu vrstu od-od čoveka, zato što je čovek na sliku Božiju Koji ga je stvorio. Neće nikada biti ničeg višeg. Ovo je... Reč neće dozvoliti da to ide dalje, zato što je On Reč.

I niti može Reč da se popne preko bilo kojeg Laodikejskog Crkvenog Doba. I mi ih vidimo, svakoga od njih, tamo. Isus izvan crkve, pokušava da se vrati unutra. Vidite?

To je šta su Mu uradili kada je On bio ovde, prvo. On je Reč. I Reč, On je bio Reč. Oni govore, "Mi imamo Reč." Fariseji su rekli, "Mi imamo Reč!" Ali, pravu istinitu Reč, oni su Je odbacivali.

Iz tog razloga je Isus rekao, "Istražujte Pisma, Ona su Ta koja svedoče o Meni."

27 Danas, možemo pogledati unazad i reći, "Kako su bili tako slepi?" Pitam se, ponekad, kako ne gledaju unazad i kažu, "Kako smo mi bili tako slepi?" Vidite? Vidite? To mora biti tako, braćo. To je jako loše, ali to mora biti tako. Ne govorite "jako loše," ja ne mislim na taj način. Bog zna šta On radi. Vidite? Oni ne, oni... Ono što oni odbacuju je Reč, objavljena

ona... Mislite da u Njima imate Večni Život. Ona svedoče o Meni. Ona vam govore ko sam Ja." On nikada nije došao i rekao ko je On bio. On im nije rekao. I zašto je On dobio Svoju kongregaciju tu veliku... On je rekao, "Ukoliko ne jedete tela Sina čovečijeg, i ne pijete Krvi Njegove," kao što sam rekao prošle noći, "nimate Života."

Zašto, moj, ta kongregacija je rekla, "Taj Momak je lud. Šta će lekari i nauka... Pa, taj Čovek pokušava da napravi kanibale." On to nikada nije objasnio. Bilo je to vreme za njih da Ga odbace.

87 Tada je On imao gomilu propovednika koji su se vrzmali oko njega, granični vernici. On je rekao, "Dobro, šta ćete da kažete kada Me budete videli podignutog tamo odakle sam došao?"

"Došao odakle? Pa, videli smo kolevku u kojoj Si rođen, grad u kojem Si rođen. Ribarili smo sa Tobom, ovde na brdima. Ti, hodali smo sa Tobom, pričali sa Tobom i Ti si došao iz...? Oh moj, sada mi znamo da Si lud."

Ali prava, originalna vera se ne pomera. Ti apostoli nisu mogli To da objasne, ali su znali da je to tu bilo. Vidite? To mora biti nešto što je Bog posejao, morale su biti Njegove misli pre postanka sveta, kada je On posejao sve otkupljene. Efežani 1:1-5, On je posejao sve stvari pre postanka sveta, Njegove misli, i ovo su atributi Njegovih misli.

88 Pogledajte na Judu stoji ovde, kao sveštenik ovde gore, "Da, hodao je u Svetlu," imao moć da isceljuje bolesne. Matej 10 to potvrđuje. On ih je poslao, i oni su se vratili radujući se, i đavoli su im se pokoravali. Juda sa njima! To je tačno, On je rekao, "Ne radujte se što vam se đavoli pokoravaju; već što su vaša imena zapisana u Jagnjetovoj Knjizi Života." Juda je bio sa njima. Ali kada je došlo do uzimanja pune Reči Božije, on je To odbacio.

Tako rade, ljudi danas! Vidite? Isus je rekao, "Ljudi će živeti od svake Reči," ne od samo jedne ili dve Reči. Svaka Reč!

Vi govorite, "Pa, brate Branham, ja mogu ići jednim delom Toga. I ja mogu ići..."

Onda vi imate tumača kakvog je Eva imala. Uh-huh. On je uzeo svaki deo Toga, tumačio To tačno, osim samo jedne male fraze. To mora biti svaki delić Toga. Ako Biblija kaže To na taj način, to nema privatnog tumačenja. To je tako kako je Biblija rekla. A ako je Bog prouzokovao sve ove boli i tuge, smrt beba, i plakanje, i ratove, i stvari, zato što je posumnjano u Njegovu Reč zbog jedne fraze, hoće li On vas primiti nazad u nečem manjem od Toga? Razmislite o tome.

On se ne menja. Njegova prva odluka mora uvek ostati ta odluka. To je razlog da On radi sa pojedincem, ne sa grupom. Jedan! On to ne može

me, sestre. "I kada su mislili da će ona umreti. Ko je držao svoje ruke iznad nje i molio se, dok ste se vi rađali na ovaj svet? Vaš dragi stari sveštenik. Ko vas je podigao Jehovi, i obrezao vas, i držao vas i učinio vas...i ponudio vas Jehovi?" Taj dobri stari sveštenik.

84 "I vidite šta je taj Isus iz Nazareta uradio, prethodnog dana. Šta bi On ikada uradio zbog ploda Duha?"

"Sada, mnogi od vas su poslovni ljudi, imate-imate posao ovde. Vi, vi ste trgovci, i-i tako dalje. Jehova zahteva jagnje za vaše grehe. Vi ne uzgajate jagnjad. Pa šta su ovi stari dobri sveštenici uradili, tako da vaša duša ne bude izgubljena? Imali su neke prodavce da idu tamo u dvorišta i naprave male kaveze, i da stave jagnjad u njih; da bi vi mogli uzeti vaš prihod, što biste vi uradili; koji nije od jagnjadi, već ste ga stekli u nečemu drugom, da bi očuvali vašu ekonomiju. I oni se igraju...oni su napravili mesto tako da vi kada budete izgarali od greha, i budete želeli da budete oslobođeni od vaših greha. Ovaj dobri stari sveštenik je imao mesto na koje ste mogli otići i kupiti jagnje. Bog nije želeo vaš novac; On je rekao, 'jagnje,' a vi ste otišli i kupili jagnje!"

"Šta je ovaj Isus iz Nazareta uradio? Došao je i izbacio ih napolje, i ispraznio ih, i rekao im da su oni bili 'razbojnička pećina.' Tu nema baš mnogo ploda Duha, ima li?" Vaš stari dobri sveštenik nikada ne ostaje bez humora. Ovaj Momak je upleo konopce, isprevrtao stolove, i isterao ih napolje, i gledao ih sa ljutnjom. To nije plod Duha. Vaš dragi stari sveštenik! Ko će izgovoriti poslednje reči nad vama? Vaš dragi stari sveštenik. Ko će dozvoliti, obavezati vašu dušu Bogu? Stari dobri sveštenik. Vidite, plod Duha je to uradio. A taj Momak nije imao nijedan od njih!"

85 Vi sada kažete, "Brate Branham!" Mogao bih ostati na službi o ovome, ali neću.

Šta je plod Duha? Manifestacija (objava) obećane Reči. Da su se samo zaustavili i pogledali, On nije imao ove stvari koje su oni imali, plod Duha, ili bilo šta. Ali Reč koja je bila obećana tog dana objavila je Sebe, to je bila tačno Svetlost časa. To je bilo To, vidite.

Bez obzira koliko mnogo obrazovanja, i koje vrste, koliko mnogo vi govorite u jezicima, koliko ste dobri, nežni, i sve šta ste; ukoliko ne prihvatite tu Reč časa, kada se To objavi pred vama, vi ste u istom nezgodnom položaju.

To može zvučati grubo, ne mislim da to bude tako, ali to je Istina. Samo, verujte To, vidite. U redu. Oprosti mi sada Bože. Vidite šta sam mislio?

86 Ko je imao plod Duha? Isus! On je rekao, "Istražujete Pisma. Mislite

(predstavljena) Reč, obećanje koje je objavljeno, obećanje za ovaj dan. I razlog zbog kojeg je to učinjeno, je zato što ljudi žive u blještavilu drugog svetla.

Najveća pljačka koja je ikada izvedena, bila je u Engleskoj, ne tako davno, izvedena je lažnim svetlom, pljačka od sedam miliona dolara. Svet nikada nije čuo za takvu pljačku, Scotland Yard nije mogao da se uhvati sa tim. To je bila najveća pljačka koju je svet ikada imao, bila je izvedena lažnim svetlom.

Mogu li da kažem ovo, braćo, sa ljubavlju za ljude u mom srcu. Bog to zna. Najveća pljačka koju je crkva ikada imala bilo je lažno svetlo, takođe, živeći u blještavom svetlu nekog drugog doba. Šta su Luther, Martin Luther, Wesley, ili neki od naših potpunih Pentakostalnih očeva rekli. Vidite? To nije danas. Ovde je obećanje za dan, ovde je Reč. A vi govorite, "Pa, ti si To pogrešno interpretirao (tumačio)." Bog je Svoj Sopstveni interpretator (tumač), kada On To objavi (pokaže).

28 Šta da su oni rekli Pentakostalnim očevima tamo nazad, pre pedeset godina, da su oni pogrešno tumačili Reč, nema takve stvari kao govor u jezicima? Oni nisu stajali mirno zbog toga. Bog je tumačio Njegovu Sopstvenu Reč. Petar je rekao, na dan Pentakosta, "Pokajte se i krstite u Ime Isusa Hrista za oproštenje greha, i primićete dar Duha Svetoga. Jer je obećanje za vas, i vašu decu, i za sve daljne koje god će dozvati Gospod Bog naš." Kako su se mogli udaljiti od toga? To tumači sebe. Vidite? Nije potrebno nikakvo tumačenje.

29 I, danas, ovo doba u kojem živimo sada, tu nastupa Nevestino Drvo. Vidite? Iskreno, Drvo je došlo.

I oni, čim su se organizovali, nisu mogli dalje da odmaknu. I šta se događa? Oni se organizuju i onda izađu na ovu granu, onda se grana obrezuje. Prema Svetom Jovanu, 15-ta glava, On ih obrezuje dole (odbacuje). Oni nikada više nisu korišćeni.

Ali u srcu tog Drveta sazreva plod, na njegovom samom vrhu. Kada je Drvo potpuno sazrelo, ono ne može ići dalje; baš na vrhu. Ovde je poslednje crkveno doba. Ona je potpuno sazrela. To je Nevestino Drvo. Isus je bio Drvo Života iz Edenskog vrta. Da li vi to verujete? [Kongregacija govori, "Amen." - Ed.] On je bio Drvo Života.

30 Postojalo je drvo u vrtu, i jedno od njih je bio, ako bi ga dotakli... Sada razlikujemo se oko toga, tako da neću ulaziti u to, ali kažimo da je to bilo drvo neposlušnosti. I čim su dotakli to drvo, svi ljudi su umrli. I Oni su trebali da ih udalje od ovog drugog Drveta; jer, da su jeli ovo Drvo Života, oni bi svi živeli, razlikujući dobro od lošeg. To je tačno. Vi to znate, kao sveštenici. Mi imamo svoje ideje o tome, i verovatno bi se sporili oko toga

šta je bilo to drvo.

Ali svi mi možemo znati da je Hrist bio to Drvo Života. Jer, jednog dana tamo na jubileju, kada su pili i radovali se, Isus rekao o Vodi, On je rekao da je On bio "ta Stena u divljini."

Oni su rekli, "Naši očevi su jeli manu u divljini."

A On je rekao, "I svi su oni, mrtvi. Ali Ja sam Hleb Života, amen, to Drvo Života koje je sišlo od Boga sa Nebesa. Onaj koji jede ovaj...ovaj Hleb, neće nikada umreti." To je Hleb Života.

31 Sada, da bi se ismevali tome, Rimljani su Ga obesili na drvo. "Proklet je onaj koji visi na drvetu," da bi se ismejao Sin Božiji. On je bio prezren, odbačen. On je došao sa najviših Nebesa, i postao najniži na zemlji. Kada je On bio ovde, otišao je u najniži grad. Najmanji čovek u gradu morao je da pogleda dole da bi Ga video; Zakej. Dato mu je najniže ime. Postupalo se prema Njemu najgore, i visio je na...umro je najokrutnijom smrću kojom se moglo umreti. To je šta su ljudi mislili o Njemu. To je šta je svet mislio o Njemu.

Ali Bog Ga je podigao tako visoko da On mora da pogleda dole da bi video Nebesa; dao Mu je ime iznad svih imena, tako da je sve na Nebesima i zemlji nazvano po Njemu. To je šta je Bog mislio o tome, vidite. Ako smo mi sinovi Božiji, atributi Njegovih misli od pre postanka sveta, mislićemo isto o Njemu. I setite se braćo, On je Reč. Vidite? Poruka uvek prati fenomen.

Isus, kao mladi rabi, kada je On počeo da propoveda, lečeći bolesne, svi su Ga hteli u svojoj crkvi. Vi to znate. Ali to je bio samo fenomen, to što je On imao, proizvodio. On je privlačio pažnju ljudi. Ali jednoga dana On je seo i počeo da im govori, tu je došla služba da sledi fenomen, onda Ga niko nije hteo tada. To je jako loše (šteta), ali to se samo ponavlja. Razumećete nadalje.

32 Hajde da čitamo u blagoslovenoj staroj Bibliji ovde, samo malo, za malo priče ovoga jutra, Gospodnjom voljom, hajde da čitamo iz Knjige o Jošui (Isus Navin), 10-ta glava, i počecemo sa 12-tim, 12-tim stihom.

A sada koje vreme dobijamo iz ovoga? U kojem vremenu treba da smo ovde? [Neko govori, "nije određeno neko vreme"] Kažete, dobro, ja kažem za nekih petnaest, dvadeset minuta. Hoće li to biti dovoljno? Hoće li to biti u redu? U redu, samo trenutak. ["Nije određeno vreme." - Ed.]

Tada progovori Jošua Gospodu onaj dan kada Gospod predade Amorejce sinovima Izraeljevim, i reče pred sinovima Izraeljevim: stani sunce nad Gavaonom, i meseče nad dolinom Elonskom.

I stade sunce i zaustavi se mesec, dokle se ne osveti narod

ali to je da bi narod znao.

Uzeću to da sam protiv Isusa, ovoga jutra, i reći ću vam da ste gomila jevrejskog naroda, a da se Isus upravo podigao ovde u Bakersfield-u. "Dozvolite mi da sazovem vas ljude i da vam govorim o plodovima Duha." I oni veruju u to, takođe.

Šta je rod Duha? Ljubav, radost, mir, dugo-trpljenje, nežnost, dobrota. To je tačno? [Kongregacija, "Amen."-Ed.] Plod Duha, mnogi ljudi se oslanjaju na to.

Ponekad je to đavo. On može to da oponaša, bukvalno; on nar...on može da oponaša govor u jezicima, bukvalno; tumači to bukvalno. On može da oponaša, bilo koji od ovih darova.

81 Zapazite, "Ja ću," tu je sveštenik, "Ja ću govoriti svima vama." Ja sada uzimam stranu nasuprot Isusa, na tren. Tražio sam od Boga da mi oprosti, samo zato da bih mogao da vam pokažem šta mislim, da iznesem poentu. Vidite? Reći ću...

"Gospodo, ja sam ovde u korist vaše crkve, ovoga jutra. Govorim svima vama. Sada, tu je jedan mladić ovde u gradu, po imenu Isus Hrist, iz Nazareta. On ima čudnu doktrinu. Mi znamo naše sveštenike. Moramo sada suditi tome prema plodovima Duha. Ovaj, vaš sveštenik, njegov pra-pa-pa-pa-deda bio je sveštenik. On u svojoj mladosti nije radio stvari u kojima ste vi uživali kada ste bili mladi. On je to izostavio, da bi bio sveštenik Bogu. Šta je on uradio sa ovim? On je učio, radio sve što je mogao da bude, da bi bio pravi dobar čovek."

82 "Ko je bio taj ko je stajao pored vas kada su se tata i mama svađali i hteli da se razdvoje? Ko je stajao pored tate i mame, i zagrlio jedno, pa drugo, sastavio ih zajedno? Vaš verni stari sveštenik, tamo. Vaš verni stari sveštenik je proučavao Jehovine zakone sve dok ih nije znao tu i tamo, tu i tamo, tu i tamo. On je prošao svaki seminar. On ima Doktorsku Diplomnu. On ima Akademsku titulu. On ima D.D, L.L, Ph.D. On je tačno znao o čemu je govorio. On je učio za to, dok ste vi ljudi trčali okolo. On je to proučavao, zato što je vaš vođa."

Sve to ima smisla, braćo, ako vi govorite o tome na psihološki način. To ima smisla.

83 "Iz koje škole je došao taj Isus iz Nazareta? On nikada nije imao ni dana škole, koliko mi znamo. Odakle je došao? Niko ne zna; On se tu samo pojavio. Pogledajte na vašeg starog, dobrog starog sveštenika. Kada je vaš tata ostao bez novca, nije imao novca, kome je otišao? Čovek je imao plod Duha, vašem dobrom starom svešteniku koji mu je pozajmio novac za desetinu dok ne stigne njegova letina."

"Ko je stajao pored vas dok je vaša majka bila na porođaju?" Izvinite

Reči su govorene, i To se objavilo, "Devica će zatrudneti i rodiće Sina; Zvaće se Emanuel, Savetnik, princ Mira, Moćni Bog, Večni Otac," i to je bio!

I iz toga je proizašlo, "Da On može izvesti mnoštvo sinova Bogu." Cela stvar jeste Bog, otkriven! Bog iznad nas; Bog sa nama; Bog u nama. Paradoks, zaista, da će Bog prebivati u čoveku, Lično. Naravno.

On je to morao da postane, da umre, da bi zadovoljio Svoje Lične zakone pravednosti. On je preorekao, i rekao, "U dan kada okusiš sa njega, u taj dan ćeš umreti." I On je to morao da ispuni, nije bilo nikog drugog ko bi to mogao da uradi osim Njega samog. Da je-da je On...

78 Danas u ovom danu, volim da iznesem ovo, o Božanstvu Isusa Hrista, jer ti ljudi pokušavaju da Ga naprave prorokom. Ako bi se sada desilo da ovde sedi jedan od Hrišćanske Nauke, ja vas ne vređam; nadam se da nisam.

Ali mi objavljujemo tako mnogo na osnovu dokaza. Mi Pentakostanci stavljamo naš dokaz (svedočanstvo) na govor u jezicima, a kako smo se gadno prevarili u tome. I koliko mnogo njih govori, "Plod Duha je dokaz," kako smo gadno prevareni s tim. Ne, gospodine. Ako govorite o tome da je govor u jezicima dokaz Duha Svetog... Za koji, ja verujem da Sveti Duh govori u jezicima. Nemojte me pogrešno shvatiti. Da, ali vi kažete, "Čovek govori u jezicima, ima Svetoga Duha." Verovali smo to neko vreme, ali smo otkrili da je to pogrešno.

79 Luther je rekao, "Oni koji su rekli da veruju." Otkrili smo da je to bilo pogrešno. Wesley je rekao, "Oni koji su posvećeni i koji su uzvikivali." Otkrili smo da je to bilo pogrešno. Pentakostanci su rekli, "Oni koji govore u jezicima." Otkrili smo da je to pogrešno. Hrišćanska Nauka je rekla, "plodovi Duha su dokaz." Otkrili smo da je to pogrešno.

Video sam veštice i čarobnjake da piju krv iz ljudske lobanje, i da govore u jezicima; i da polože olovku na sto i pišu u nepoznatim jezicima, i tumače ih. Vidite? Sada, nemojte meni pričati o tome; moja majka je polu Indijanka, vidite, i ja-i ja znam. Video sam i imao posla sa tim.

Ipak, Bog govori u jezicima, ali to nije pouzdan dokaz da vi imate Duha Svetog. Naravno da nije. Ne, zaista. Hrišćanin nije... Dozvolite mi...

80 Bože oprosti mi što ovo radim. Staviću Isusa na probu zbog vas na trenutak, ako ćete mi oprostiti. Imam li toliko vremena? Hajde da vidimo, samo trenutak. [Jedan Brat govori, "Da imaš vremena."-Ed.] Budite samo... Da, premašio sam vreme za deset minuta, ali ću požuriti i propustiti nešto od ovoga, vidite. [Drugi Brat govori, "Oni nisu ograničili vreme."-Ed.] Hajde da ovo pokušamo na minut, braćo.

Sada, Nebeski Oče, oprosti mi zbog ovoga. Ne volim da to govorim,

neprijateljima svojim. Ne piše li to u knjizi istinitoga? I stade sunce nasred neba i ne naže zapadu skoro za ceo dan.

33 Uzeću sad samo mali tekst odavde, zato što sam vam rekao da sam... ne mogu da držim govor, ali mislim da razumete šta mislim, dosada. I ovde sam da stavim moja ramena sa vama, da vam pomognem, da pritisnete Isusa Hrista. Ne da pritisnete organizaciju, ne da pritisnete ljude na zemlji; već da pritisnete Isusa Hrista, Koji je objavljena Reč Božija, objavljeni Bog. Ne samo nešto što neko tumači; Bog Sam Sebe tumači, Bog dokazuje šta je to. On dokazuje šta je On. Da su samo Fariseji to videli, da su samo mogli da čitaju Pismo gde Ono govori te stvari, oni bi videli da Bog objavljuje Svoju Reč po Isusu Hristu. On je bio Reč, i On je još uvek Reč.

34 Sada ova tema za koju želim da uzmem oko petnaest minuta, pokušaću da moj govor učinim... Snimam trake, kao što ste svi čuli, tri do četiri sata. Ali to je o temi, vidite. A u vašim crkvama, pokušavam da govorim, noću, oko trideset minuta, tako da mogu da imam molitveni red, i neću da ljude iznose napolje, i da se onda vraćaju. Siguran sam da više volite tako. Običavao sam da satima stojim i da stignem u pola dvanaest i dvanaest, a sada se trudim da načinim moje službe na oko četrdeset-pet minuta do jednog sata.

Ovde želim da za temu uzmem: Paradoks, samu reč, paradoks.

Nisam znao da ću imati doručak. Obično ga imamo, ali ja sam mislio da će možda biti u nedelju ili tako nekako. I brat Borders mi je rekao, kasno sinoć, da će to biti ovoga jutra, tako da sam samo pribeležio nekoliko Pisama za koje sam mislio da bih se osvrnuo na nekoliko minuta.

35 Sada, Paradoks, Webster kaže da je to "nešto što je neverovatno ali istinito." To je nešto što niko ne može da objasni. To je izvan shvatanja ljudskog znanja, ali je ipak istinito. Paradoks! I sada mi otkrivamo, da ako biste čitali u Jevrejima, 11-ta glava i 3-ći stih, da je ovaj svet sam po sebi paradoks.

36 Pre nekoliko nedelja, na našim skupovima u Gradu Nju Jorku, izašao sam iz Morris Auditorijuma jedne noći, i šetali smo ulicom, moj sin i ja. I pogledali smo na ljude, i bilo ih je baš hiljade, i čovek sa kosom nalik na ženu, znate, ono što oni zovu biti uvažen (biti u trendu), i minduše, i sa helankama (vrsta trikoa za gimnastiku), i bela i obojena deca, znate na šta mislim, muškarci i žene zajedno. I oni, i oni...

Sirota starica je pala na ulici, niko je nije podigao, samo su produžili. Pomogao sam joj da pokupi svoje pomorandže, i ovako sam podigao, staro stvorenje od oko sedamdeset godina. I ona me pogledala stvarno čudno, i otišla niz ulicu.

Pričao sam o tome sa taksistom. On je rekao, "Gospodine, kada bilo ko dođe u Nju Jork, i ponaša se kao što su oni u svom ispravnom umu," rekao je, "mi znamo da je on stranac." Vidite? Rekao je, "Oni su dobri ljudi," rekao je, "samo što su ušli u taj tok." Rekao je, "Uzmite čoveka koji dođe ovamo, ne prođe dugo da se on nađe u tom istom stanju. On dođe ovamo, pokuša da radi svašta." Rekao je, "Vi možete ležati tamo i umreti na toj ulici, od srčanog udara, neko će misliti da ste bili pijani. Nikada vas neće dodirnuti; ostaviće vas da ležite i umrete." Vidite, oni ne žele da budu takvi. To je samo biti u toku.

37 I tako mi to radimo, braćo, u našem crkvenom životu. Uđemo u tok jedne određene veroispovesti, ili jedne određene stvari, i tu ostajemo. Vidite, mi smo u toku sa njima. Mi se krećemo sa našom organizacijom.

Mi se krećemo sa našom zajednicom. To je baš prirodno. Obojite vaše stepenice u crveno, i posmatrajte šta radi vaš komšija. Oni će to uraditi, takođe. Uh-huh. Jedna od vaših sestara nabavi određenu vrstu haljine, ili šešira, i gledajte šta vaše komšije rade. Vidite? To je-to je oličavanje (biti nalik). To je vreme poklapanja.

Nama nije važno da li se naše pantalone poklapaju sa našim sakoima. Mi želimo da se naše iskustvo poklapa sa Rečju, vidite, i sa Bogom.

38 Ali šetajući ulicom, Billy mi je rekao, rekao je, "Tata, kako Bog uopšte zna ko su svi oni?"

Rekao sam, "U redu, sine, pogledaj pravo gore prema nebesima." I rekao sam, "Vidiš one dve male zvezde tamo gore, skoro da su zajedno?"

"Da"

Rekao sam, "Ako jedna od njih, nauka nam govori, da ako jedna od njih krene ka zemlji, milion milja na sat, trebaće joj milioni godina da stigne do tamo. To je koliko je ona daleko. A ipak ove dve zvezde su bliže jedna drugoj nego što smo mi zvezdi, ili smo mi verovatno bliže toj zvezdi nego što su one, nama."

On je rekao, "Kako Bog to uopšte radi?"

Rekao sam, "On je beskonačan." Vidite?

39 Upravo smo čuli Ajnštajново predavanje, o ovoj galaksiji i sazvežđu. I on je rekao, "Ako osoba može napustiti zemlju..." jedan od njegovih poslednjih, velikih govora. "Ako osoba može da napusti zemlju svetlosnom brzinom, to je osamsto i...stotinu osamdeset šest hiljada milja u sekundi, i putovati stopedeset miliona svetlosnih godina, on bi stigao tamo. I onda bi mu trebalo stopedeset miliona svetlosnih godina da se vrati." To bi bilo veoma mnogo biliona godina, mogli bi veslati devetercom oko zemlje i ne bi to srušili, u razgovoru o godinama." Zna li koliko je dugo bio odsutan

Kada je Isus stajao tamo, na obalama Galileje, Jovan je pogledao i video Duh Gospodnji, kao goluba, da se spušta i Glas je govorio, "Ovo je Moj ljubljani Sin u Kojem mi je ugodno prebivati." "U Kojem mi je ugodno boraviti," ista stvar, glagol pre priloga, je sve, vidite. Vidite? "Ovo je Moj ljubljani Sin u Kojem mi je ugodno boraviti." Bog i čovek postaju jedno, ujedinjuju se radi otkupljenja. Kako je Bog koji ispunjava sav prostor i vreme, mogao sići dole i obuzdati Sebe u Čoveku, tako da je mogao okusiti smrt za celu ljudsku rasu! Kreator, umire, da bi spasio Svoju kreaciju.

Nebo i zemlja su se poljubili, čovek i Bog su tamo postali jedno (kako može čovek?), da On može prebivati u čoveku i zajedništvu. To nije ništa drugo nego milostivi Bog, koji pokušava da dođe do Svog čoveka.

75 U početku, On je bio otac. On je bio iznad svega. On je bio sam. On je prebivao sam, Elohim. Čak i kada je sišao na planinu, čak i kada bi neka životinja dotakla planinu, ona bi morala umreti. Ali onda, "On je načinjen telom, i mi smo Ga dotakli, rukovali se sa Njim." On je to uradio po redu da prolije Svoju Krv, devičansku Krv; zato što smo mi rođeni od seksualne želje. On je bio rođen devičanskim rođenjem. On nije bio Jevrejske krvi. Niti je On bio Paganin. On je bio Bog, kreativna Krv. Vidite? Jevrejska krv nas ne spašava. Paganska krv nas ne spašava. "Božija Krv," Biblija kaže, "nas spašava. On je bio Božija Krv."

76 Neki ljudi kažu da je On bio...da je "Marija zatrudnela, da je to bilo... jaje je pripadalo Mariji; krvna ćelija dolazi od muškarca, koji je bio Bog." To je pogrešno, takođe. Ako je to tako, pazite ovamo. Onda, da bi doneo dole to jaje, tamo je morala biti neka vrsta osećanja. Šta vi onda imate da Bog radi Mariji?

On je kreirao oboje jaje i Krv. On je bio Bog. Ona je bila jedan inkubator. Ona je samo pozajmljena materica. Kao pozajmljeni grob da bi se sahranili u njega. On je stvorio sve. Vidite, nije imao mesto gde da položi Svoju glavu. On je postao naš primer, kakvi mi treba da budemo. On nikada nije uzimao stranu sa nikim, ali je uvek, radio ono što je zadovoljavalo Oca.

77 I Otac sada prebiva u nama, preko Njegove smrti. On je posvetio Crkvu; apsolutno to, ovu Crkvu, čistu...ne čistu, prljavu. Bog se spušta sa visine iz Vatrenog Stuba; da bi bio načinjen čovekom; i onda Duh Sveti baš u nama. Zar ne vidite šta je to? Isti Bog dolazi dole stalno, sada. Bog iznad nas; Bog sa nama; Bog u nama. Vidite? Kao, misli Božije; Reč Božija; i Bog kao manifestacija Reči.

Upravo ista stvar kao na početku, Božije razmišljanje; Otac, On je bio; Sin, On je bio; Spasitelj, On je bio; Iscelitelj On je bio.

“Otkud meni ovo da dođe mati mojega Gospoda? Jer gle kad dođe glas čestitanja tvoga u moje uši,” čula je Njegovo Ime, “zaigra dete radosno u utrobi mojoj.” To je popriličan fenomen. To je paradoks.

72 Jovan, mrtav, šest meseci u utrobi svoje majke, oživljava, kroz Ime Isusa Hrista, prvi put da je ikada izgovoreno sa ljudskih usana, pokazuje da će mrtav čovek oživeti, po Imenu Isus Hrist. Još uvek paradoks! “Nijedno drugo ime ispod Nebesa, nije dato među ljudima, pod kojim moraju biti spašeni.” Paradoks! Da.

Jovan je bio fenomen. Izgledalo je da će ići i izneti očevo, išao je u školu u kojoj je njegov otac obučavan, budući da je Levit. Leviti su bili jedini koji su mogli biti u sveštenstvu. Tako Jovan je bio Levit, tako da je to, obično, bilo-to je bilo tradicionalno za njega da ide u školu njegovog oca. Ali Bog je imao posao za njega; on je trebalo da najavi Mesiju.

Njegov posao je bio previše fenomenalan za njega da bi sledio tradicije. Nadam se da ispravno čitate. Njegov posao je bio previše fenomenalan. On nije mogao ići u njihove tradicije i povesti se za njihovim tradicijama.

Svi bi mogli reći, “Zar ne misliš da je brat Jones, ovde, pravi čovek za Mesiju? Mi znamo da Ga ti najavljuješ. Zar ne misliš da je on upravo pravi tip čoveka?” To bi bio drugi Matej.

73 Ali šta je on uradio? On je ostao u divljini. Nije imao nikakvog obrazovanja. Jovan, kao mnogi od nas, danas, nije mogao govoriti i koristiti gramatičke reči kojima bismo izrazili našu inspiraciju, ili čovek, ne ja, verovatno većina nas ovde to ne mogu da urade. Šta je on uradio? On je morao da ode u prirodu, da to poredi, da bi izneo svoju srž (bit). Vidite? Kada je on imao izražaj, morao je da ide u prirodu. Vidite, on-on je rekao, “Vi porode gujin,” šta je on video, zmijske u divljini. On je video šta su oni, “Generacija zmijske.” Sada, neki obrazovani čovek bi imao neku drugu reč, vidite, koju bi mogao upotrebiti umesto te, ali on je to izrazio kao “zmijske.”

Rekao je, “Nemojte misliti u sebi, 'zato što pripadamo ovome,' da ćete nekako značiti Bogu; jer je Bog sposoban da iz ovog kamenja...” Vidite, ne uzimanje neke teološke reči; on nije znao ništa o bilo kakvom seminaru. On je imao svoj seminar u divljini, vidite, pred Bogom. Čudno je to da bi Bog uzeo takvog čoveka, to je paradoks, umesto svih njih finih, obrazovanih sveštenika koji su bili u školama. To je priličan paradoks. Bog uvek radi u paradoksima, po mom mišljenju.

74 Devičansko rođenje je bio paradoks; devica zatrudni, rodi Dete. Bog načinjen telom; Bog je promenio Svoju nit iz-iz Duha, da bi postao Čovek. Čovek menja.... On je promenio Svoj šator, Njegovo mesto prebivanja, prebivalište.

sa zemlje? Pedeset godina, našeg vremena.

40 Mi smo u takvoj žurbi! Šta da je mali mrav krenuo iz Tucson-a, da dođe ovamo u Bakersfield, šta mislite koliko daleko bi došao za četrdeset godina? Verovatno pola milje. Vidite, to njemu znači jako mnogo; nama, to je značilo dvanaest sati vožnje; mlaznjaku, samo nekoliko sekundi; Bogu, ništa.

Isus je umro juče poslepodne. Bio je razapet. Pavle je umro juče. “Hiljadu godina je kao jedan dan sa Bogom,” kao što je bilo, čak ni to, ali ako hoćete da računate vreme. Tako ti apostoli, i stvari, umrli su juče. Mi žurimo; mi nemamo ni malo vremena da stojimo ovde. Vi onda mislite, kada gledate na Večnost...

41 Ajnštajn, veliki filozof je rekao, ili veliki naučnik rekao je, da, “Postoji samo jedan osetljiv način da se objasni poreklo ove zemlje, koji je pronađen u Jevrejima, 11-ta glava i 3-ći stih, 'Po veri razumemo da je Bog uobličio zemlju, iz stvari koje je....' On izgovorio u postojanje.”

Kako ona stoji na nebesima, nikada ne izađe iz svoje orbite? Kako to da sve na nebu, i ta sazvežđa, ako se jedna od tih zvezda pomeri... Ja znam da vi noću izađete i kažete, “Video sam zvezdu da pada.” Ne, videli ste vremensku svetlost. Zvezda se ne pomera. Ako bi se ta zvezda pomerila, mi bi se pomerili sa njom. Sve na nebu je u tako velikoj harmoniji, to drži jedno drugo zajedno.

Šta kada bi čovečanstvo moglo biti takvo, da drži crkvu zajedno? Da bismo svi mogli biti u harmoniji (skladu) sa Rečju. Vidite? Samo jedan način, pustite Boga da bude Sam Svoj interpretator (tumač), i mi ćemo biti. Vidite? Bog je Svoj tumač Toga.

42 Otkrili smo sada da je u ovome jednostavno paradoks. Nema sumnje da je to jedan od velikih paradoksa. Sada, bilo je tako mnogo paradoksa, dok dolazimo. Stvari, to-to je neverovatno, ali je ipak istinito.

U danima Noe, setite se, nikada nije padala kiša na zemlju. Nije bilo takve stvari kao što je kiša. Svet je stajao, uspravno, baš ravno sa suncem. Bila je to nevera i neposlušnost koji su ga izbacili iz njegovog položaja, čineći da se nagne nazad, i prouzrokuje da hladan i topao vazduh donose paru sa mora, i stvore kišu. Nikada nije padala kiša na zemlju. I ovde dolazi čovek, govoreći da će padati kiša. Čudna stvar, ali to je bila Reč Gospodnja. Oh, mogu čuti naučne...

43 Vi kažete, “Dobro, sada, kako znaš da su imali nauku?” Oni su gradili piramide u tim danima. Mi ih danas nismo mogli sagraditi. Ne. Mi nismo imali materijal. Mi nismo imali sa čime da ih gradimo, i mi nemamo mašineriju da podigne to veliko kamenje tamo. To je još uvek tajna, za svet. Oni su ih izgradili.

Isus je rekao, "Kao što je bilo u Noevim danima, tako će biti i u dolasku Sina čovečijeg. Kao što je bilo u tom danu, tako će biti i u dolasku Sina čovečijeg."

44 I braćo, zbog male stvari koju bih mogao iscediti ovde samo trenutak. Petar je to citirao, u Prvoj Petrovoj, on je rekao, "gde je osam duša bilo spašeno vodom." Osam duša! Šta je Ekumenski Koncil od desetina miliona? Vidite, to ne spašava. To je Reč. Bog spašava. "Osam duša je bilo spašeno vodom, u Noevim danima."

Pogledajte šta je bilo spašeno u Lotovim danima.

Pogledajte kako se završilo putovanje kroz pustinju; dvojica, Jošua i Kaleb. Vidite?

"Kao što je bilo u Noevim danima, tako će biti i u dolasku Sina čovečijeg."

Veliko naučno doba! Vidite? A, bez sumnje, oni su mogli da pucaju u nebo i kažu, radarom i kažu, "Tamo gore nema vode. Odakle će doći?"

Bog je rekao, "Biće tamo." To je bilo dovoljno dobro. I Noa je to verovao, i on je spasio njegovu porodicu.

45 Zapamtite, Bog iskušava Svoj narod koji veruje Njegovu Reč. Gde je Bog, tu je uvek paradoks, zato što On radi stvari koje su neverovatne ljudskom razmišljanju. Da li ste to znali? Mi svi to znamo. Neverovatno ljudskom razmišljanju! I On iskušava one ljude koji su predodređeni ovom paradoksu. On im daje iskušenja.

On nikada ne izostavlja niti menja svoj način. Bog nikada ne menja Njegov sistem. Da li znate to braćo? Naravno da jeste. On nikada ne menja svoj sistem. On ga uvek održava u kontinuitetu, onako kako je On započeo.

On nikada nije imao posla sa svetom, osim pod propovedanjem, sa jednim čovekom, Nojem. On nikada nije imao četvoricu da odu dole i oslobode ih, ili organizaciju, u danima Mojsija. On nikada nije imao dvojicu na zemlji u isto vreme. Svaki od nas je drugačiji od onog drugog, naše karakteristike, naša spremnost (opremljenost). Bog se samo hvata... Sve što Njemu treba je osoba koju On može dovesti u kontrolu; to je Njegov primer. On je to uradio preko Mojsija. On je to uvek radio.

Kada su Ilija i Jelisej bili na zemlji, njih dvojica nisu mogli postojati u isto vreme. Jedan je bio uzet, drugi je dobio njegov plašt na njega.

46 Kada je Jovan došao na zemlju, On je bio objavljena Reč Božija za taj čas. Mi to znamo. On je bio objavljena Reč. Zbog čega? Isaija je rekao, "Biće glas onoga koji više u divljini." Malahija, poslednji prorok je rekao, "Gledajte, šaljem Mog glasnika ispred Mojeg lica, da pripremi put pred

pokušavaju da pobegnu od stvari, da pobegnu od toga. Oni to ne žele da urade. Ali Bog baš to uzima, i kaže, "Ja ću ti pokazati. Ja ću učiniti da ti to uradiš."

Pavle je pokušao da pobegne. Drugi su pokušali da pobegnu. Mnogi su pokušali da to urade. Mojsije je pokušao da ode daleko od toga.

70 Nemamo puno zapisa o Jovanu. Njegov otac je bio sveštenik. To je bila tradicija u tim danima da sin sledi oca, njegovo zanimanje. Ali kada je rođen Jovan, čudno, neobično, fenomenalno rođenje, kada je on bio začeti u utrobi njegove majke. Znamo priču o Zahariji, i kako je Anđeo rekao da će njegova žena začeti (zatrudneti). I kada otkrijemo da se to dogodilo, da se šest meseci, beba nije pomerila.

A Mariju je posetio Gabriel, i otišla je u Judeju, da je pozdravi, jer joj je Gabriel rekao da je ona trudna. I kada je stigla tamo, rekla joj je, rekla je da se sakrila. I kada je srela Mariju, oni su je obuhvatili rukama i počeli grliti, kao što žene rade (prave Hrišćanske žene, vernice), počeli su da je grle. I ona je rekla.... videvši da je bila velika, da bude majka, i ona je rekla, "Znaš Anđeo Gospodnji mi je rekao da ću i ja biti majka, takođe." I Marija, Marta.... Izvinite me.

71 Elizabeta je rekla da je pomalo zabrinuta. Rekla je, "Zato što je već šest meseci, a beba se nije pomerila." To je nepravilno, vidite. Beba je praktično, kako mi to danas zovemo, "mrtva," vidite, tako kao da je mrtva u utrobi svoje majke. "Šest meseci." To ju je uznemiravalo.

A vi znate da je Jovan bio stariji šest meseci od Isusa, koji mu je bio drugi rođak. Marija i Elizabeta su bile prve rođake. I onda kada mi pronađemo da je Eliza...

Marija se osvrnula, njeno mlado lice, i rekla, "I ja ću isto imati Dete."

"Znači ti i Josip ste se venčali?"

"Ne, mi nismo venčani."

"I imaćete dete?"

"Da, Sveti Duh će me zaseniti." Paradoks! Vidite? "Sveti Duh će me zaseniti, i ta Sveta Stvar će se zvati Sin Božiji." Rekla je, "Gabriel me je sreo. I kada me je On sreo, On je rekao da ću imati Sina i da treba da Ga nazovem "Isus!"

I čim je izgovorila, "Isus," mali Jovan je poskočio u utrobi svoje majke. On je primio Duha Svetog. Biblija je rekla, "On je bio rođen iz utrobe majke pun Duha Svetog." Prvi put da je Ime ikada pozvano sa ljudskih usana, jedna mrtva beba dolazi u život, u utrobi majke. Šta To mora da radi nanovo rođenoj crkvi? To Ime, Isus!

popularno izgleda, ona je uvek tamo. A razlog što to znaju jeste da to tako deluje, da ono šta čovek izgovori da se to dogodi. Bog je rekao da, ovo to dokazuje. Onda, prorok znači ne govori samo Reč, već takođe i da predskazuje, Božanski interpretator Reči, pisana Božanska Reč. "Reč je došla proroku." I Ovo je potpuno otkrivenje Isusa Hrista. Ovo je otkrivenje, Biblije. To otkriva Isusa Hrista. Vidite?

67 I sada, kada je prorok stupio na scenu, onda je i mogao predskazati stvari i to se dogodilo upravo tako, Bog je rekao, "Ja Sam sa njim tada." Onda kada je on otkrio Reč, šta je drugi rekao pred njim, to se dogodilo, i onda su oni znali da je to bilo istina. To i dalje ostaje Božiji način rada. On nikada ne menja svoj način. Vidite? Setite se, velike-velike grupe su pokušale da to promene, ali to nije urađeno.

Evo jednog o kome sada pričamo. I oni su imali pravo; ali Ilija je rekao Ahabu. Vidite, Izrael je prihvatio pogrešnog čoveka, koji je načinio te organizacije, i odbacio pravu Reč. Vidite?

On je rekao, "Video sam Boga, i održan je savet. I On je rekao, 'Koga ćemo naći da ode dole i prevari Ahaba?'" Rekao je, "Lažljivi duh je došao," verovatno iz pakla, " i rekao, 'Ja ću otići i ući u te proroke, i prouzrokovati da oni propovedaju laž.'"

Jevrejski proroci koji su gledali pravo na Reč! Vidite? Ali ono što je Ilija rekao bilo je nepojmljivo za njih. Oni su mislili da je i on ćudljiv, takođe. Vidite? Ali kada je Mihej došao pod Duh, on je video tačno ono šta je pravi prorok bio rekao. To je bila šansa. To je bilo to, da to uradi. I ti Jevreji su bili u pravu, na tome.

68 Tako su i Jevreji bili u pravu u onome što su govorili o Isusu Hristu, vidite, ali to je bilo prema njihovoj senci u kojoj su hodali. To je bio bljesak novog dana, ne svetlo tog dana. Može li se istorija ponoviti? Biblija kaže da se ponavlja, vidite. Pronalazimo sada da je tamo bio...

Ćudno je to da Bog bira ove male, neobrazovane, ne udružene sa njima, da pokaže i dovede te ljude ka Reči; umesto tih školovanih, finih, kulturnih, obrazovanih ljudi, pametnih. On je izabrao Miheja. To je paradoks. Uh-huh. Sigurno je bio. I to se dogodilo baš onako kako je Mihej bio rekao da će se dogoditi, zato što je imao Reč Gospodnju. To je uvek tako bilo. Da, gospodine.

69 Jovan Krstitelj je bio još jedan. Vi znate, da nemamo baš puno zapisa odakle dolaze proroci, i tako dalje, duhovni ljudi. Vidite?

Ljudi izaberu čoveka, kao što su izabrali Mateja, i tako zauzeo Judino mesto. O njemu ne slušamo baš mnogo. Bog je izabrao Pavla. Vidite? Vidite? To je bilo Božije biranje i crkvino biranje. Vidite?

Ista stvar, ljudi koji su ispunjeni sa Duhom, su obično ljudi koji

narodom." Sada, to nije bio Malahija 4; to je bio Malahija 3. Jovan je bio Ilija Malahije 3, ne Malahije 4.

Zato što, kada Malahija 4, kada se dođe do ispunjenja tog proročanstva, zemlja će biti spaljena žestokom vrelinom, i pravedni će hodati u Milenijumu po njihovom pepelu. A to se nije nikada dogodilo u Jovanovim danima.

47 U Mateju 11, pronalazimo da je Jovan poslao učenike tamo dole gde... Jovan je odao poslednju počast Isusu koju je mogao, kada je već video znak znak iznad Njega. I rekao, "On je Taj. Onaj koji mi je rekao u divljini da idem i krštavam u vodi, rekao je, 'Onaj na Kojem vidiš da se spusti i ostane Duh, On će krštavati Duhom Svetim.'" On je rekao da je bio siguran u to. On je video znak. Onda kasnije kada se njegovo orlovsko oko zamutilo, dole u zatvoru, on je rekao, "Idite i pitajte Ga da li je On stvarno Taj, ili drugi." To je bilo neobaziranje na Reči.

Ali Isus je znao to. On je Jovanu odao veliko poštovanje. On je rekao, "Koga ste izašli da vidite, čoveka obučenog u meku odeću? Oni ne barataju mačem. Oni ljube bebe i sahranjuju mrtve, oni su na kraljevskim mestima." Rekao je, "Šta ste izašli da vidite trsku koju ljulja vetar?" Kada mu neka organizacija ponudi nešto malo više nego druga, ili neka zajednica, on će se pomeriti prema toj zajednici zato...? Ne Jovan.

Rekao je, "Šta ste izašli da vidite, proroka?" Rekao je, "Kažem vam i veći od proroka." On je bio. On je bio glasnik saveza. On je bio prolaz. On je bio spona između zakona i milosti. "Šta ste izašli da vidite, proroka? I kažem vam, više od proroka."

On je rekao, "On je bio jasno i sjajno svetlo, neko vreme." Zašto? On je bio osvetljena Reč. On je bio objavljena Reč.

Onda kada je On došao na scenu, on je rekao, "Ja se moram umanjivati; On mora da raste." Njih dvojica nisu mogli ostati u isto vreme. Jovan je morao da ode; Isus je ostao. Vidite? To je uvek tako.

48 Bog je to uradio u danima Noje, i pronalazimo da je to tada bio fenomen. To je bilo nešto, dobro, to je bio paradoks, da je Bog plutao tu arku; kada je ceo svet ljuljao velikim talasima, verovatno većim od današnjih planina. Kada se zaljuljao iz svoje... Kada su se te zvezde pomerile nazad, ili šta god da se dogodilo, i da se taj svet pomerio iz svoje orbite, zaljuljao se tamo, i ti veliki talasi; to je naravno bio paradoks da se taj mali drveni brod mogao ljuljati, četrdeset dana i noći, na tome, u toj vodi. To je bio paradoks. To je bio paradoks, da je Bog mogao doneti vodu iz nebesa, kada tamo gore nije bilo vode za doneti.

Ali On može namestiti situaciju da odgovara Njegovoj Reči. On je još uvek, kao u Postanku 22, Jehova-Jireh, "Gospod može obezbediti Sebi

žrtvu." Vidite? On ostaje. To je jedna od Njegovih složenica, otkupljujuće ime.

49 To je bio paradoks, kada su Jevrejska deca bila bačena u užarenu peć. Kako to da tri čoveka mogu ući u peć, toliko vrelu da je jačina te vreline čak ubila ljude koji su ih gurali u nju. I ipak oni su ostali u tome, samo ih je oslobodilo. To je jedina stvar koju je to uradilo. Vidite? To ih je oslobodilo od veza kojima su bili vezani. To je bio paradoks.

Ponekad u našim životima, taj paradoks se ponavlja. Ponekad ste dovedeni do odlučnog obračuna, gde morate da donesete odluku. Vi morate da stojite na toj odluci, kao što su oni, i to sve zajedno deluje na dobro. Šta je to uradilo? To ih nikada nije povredilo. To ih je oslobodilo (razrešilo). Ponekad smo uhvaćeni u tu poziciju. Prva stvar koju imamo, baš kao čovek koji se davi u reci, vi morate izvaditi čoveka iz reke pre nego što možete da izvadite reku iz čoveka. Da. I to je nešto što čovek mora da uradi, da izađe i zauzme svoj stav, izvadi stvar napolje. I da ga izvadi iz stvari, da bi mogao da izvadi stvar iz njega.

To su Jevrejska deca morala da urade. Oni su morali da izađu iz vatre, i Bog je prouzrokovao da se dogodi paradoks.

50 David, mi vidimo Davida, samo kao dete, samo dečaka sa praćkom; ne sa kopljem, mačem. On je stavljen sa nekoliko ovaca, da ih pazi. Reč njegovog oca bila je, "da brine o tim ovacima." On je bio pastir.

Braćo, to je dok stojimo ovoga jutra. Mi smo pastiri. Nama nije potrebno fakultetsko obrazovanje. Nama nije potrebna gomila teologije. Mi trebamo Očevu Reč. To može izgledati jednostavno. I kada medved ili kradljivac uđu i uzmu jednu od Očevih ovaca, i zapakuje to u neku vrstu jednog izma, to je veoma mala stvar koju mi izgleda da imamo. To se ismejava, ali to je, oh, tako moćno kada je Bog iza toga. Idite za tim; vratite to nazad!

51 Kako je David mogao uzeti tu pračku i oboriti lava! Lovio sam lava. Moj! Postavio sam se tu na brdo, jednoga dana, i pretpostavljam, udaljen pola milje... Čuli ste ih kako riču, u tim cirkusima. Ali vi jednom morate da čujete divlji rik, kamenje se kotrlja sa brda odakle je taj momak zarikao.

I videti tu tako divlju životinju, i taj mali dečak, mali rumeni dečak, pogurenih ramena, ide i praćkom ubija tog lava. To je paradoks.

To je bio paradoks kada je čovek, sa prstima od četrnaest inča, po imenu Golijat, ratnik od svoje mladosti, prekriven oklopom; kako je to Bog uzeo tu istu malu pračku i oborio tog džina, jer je izazivao vojsku Božiju. To je bio paradoks.

I kada mi zauzmemo naš stav, danas, kada ljudi govore da se ove stvari ne mogu događati, nemojte galamiti sa njima. To je pogrešno.

"Još jednog, a ovde imamo ceo seminar? Najbolji koje imamo u zemlji, Jevrejski proroci, i oni govore u potpunosti! Pogledaj kako su blizu na Reči. Tu je Reč, rekla je da ta zemlja pripada nama. Imamo pravo da idemo da je uzmemo."

Ali Isus je rekao đavolu istu stvar, i rekao, "Takođe je zapisano." To je zbog čega su propustili (nisu mogli) da to vide. To je ono što ih je navelo da ne veruju Isusu. Takođe je zapisano, "Devica će zatrudneti." Vidite, oni su propustili da to vide.

64 Tako kada su oni rekli, "Samo idi! Gospod je sa tobom. On će ti dati pobedu zato što nam to pripada. To je-to je u Ime Gospodnje. Ovde je to."

Ali to nije zazvonilo. Josafat je rekao, "Imaš li još jednog kojeg bi mogao pitati?"

Rekao je, "Da, ima još jedan, ali ja ga mrzim. Udruženje neće da ga primi." Uh-huh. [Prazno mesto na traci - Ed.] Mi nećemo da imamo ništa sa njim On je Mihej, sin Jemlin.

Rekao je, "Ne dajte da kralj tako govori," rekao je Josafat. "Idite po njega."

65 Tako da su oni poslali glasnika, rekao je, "Miheju, hoćeš da se vratiš ponovo u zajedništvo? Vidi, kaži samo istu stvar koju govore ostali. Ovo je tvoja prilika sada. Složi se sa organizacijom, sa svima njima, oni ćete vratiti. Vidiš? I bićeš u zajedništvu i onda ćeš moći da imaš tvoje kampanje, svuda po celoj zemlji."

On je odgovorio, "Tako da je živ Gospod, govoriću samo ono što mi On stavi u usta." Mi trebamo jednog Miheja. On je rekao, "Prvo ću videti šta Bog kaže o tome, ako On želi od mene da se vratim tamo, ponovo." Tako da je on rekao, "Dajte mi večeras, dozvolite da vidim šta će Gospod da kaže."

I te noći Gospod mu je pokazao viziju. Uporedio je svoju viziju sa Rečju. To je bilo tačno.

Rekao je, "Idi; ali ja vidim Izrael, kao ovce, rasute, bez pastira."

66 Tako da je tada jedan, visoki sveštenik, ili-ili vođa Ekumenskog Koncila, došao i udario ga preko usta, i rekao, "Gde je Duh Božiji otišao kada me je napustio?"

On je odgovorio, "Videćeš, u onaj dan kada budeš sedeo unutra."

Rekao je, "Gde je otišao?"

I on je rekao, rekao je, "Video sam Boga da sedi na tronu. Video sam vojsku Nebesku okupljenu oko Njega. I tamo..."

Božiji prorok! Reč uvek dolazi proroku. Bez obzira koliko to ne

Ali dani Ahaba su ti kada je prorok došao na scenu. Bog uvek objavljuje Njegovu Reč.

I nalazimo da, tada, da je ova nacija uradila isto. Dođemo, isteramo Indijance, i zauzmemo, i imali smo Washington-a i Lincoln-a. Ali dokle smo sada stigli? Ali Bog još uvek može podići proroke. On je sposoban da od ovog kamenja podigne decu Abrahamu, kada to zahteva Njegova Reč. Malahija je rekao da ćemo to imati, i imaćemo. To će biti tu. Ne brinite. Njegova Reč će se ispuniti.

Zapazite, Mihej je bio u zemlji.

61 A Ahab je da bi zemlja nekako zablistala, imao tamo četiristo Jevrejskih proroka, veliku organizaciju njih. Oni su svi bili dobro obučeni, lepo obučeni, obrazovani, školovani ljudi, Jevrejski proroci, sada, ne nevernici. Jevrejski proroci! Josafat je napravio taj savez.

Mislim da sve stvari deluju zajedno. Simfonija samo udara svoj ritam. Vidite?

Tako je on načinio savez da ode tamo, pobedi kralja Edoma i ode gore u zemlju, pobedi Sirijce, zato što je to izgledalo jako dobro.

I Josafat je došao na ideju, budući pobožan čovek, rekao je, "Trebalo bi da pitamo Gospoda, zar ne?"

Rekao je, "Tačno. Oprosti mi, trebalo je da se setim toga. Da, imam ovde seminar, imam najbolje kojih ima u zemlji, najškolovanije. Oni mogu da kažu 'Amen' najlepše što si ikada čuo." Vidite?

62 Dobro, on odlazi i nalazi ih. "Dovedite ih gore i dozvolite im da prorokuju." Tu dolaze svi proroci, dobro i lepo obučeni ljudi, veoma kulturni, obrazovani do tačke. Oni su znali sav njihov Grčki, Jevrejski, i sve. Vidite?

Oni su došli i svi su prorokovali. I imali su pravo da prorokuju. Rekli su, "Idi samo. U čemu je stvar? Ta zemlja tamo gore pripada Izraelu." I to je istina. "Jošua nam je dao. Bog je dao, a Jošua ju je podelio. A naša deca gladuju, dok su Filistejski stomaci puni žita koje su odgajili na toj zemlji."

Oni su bili apsolutno na Reči, kada je došlo do toga. Ali oni su zgrešili i izgubili tu zemlju. Oni su je izgubili. Ona apsolutno nije bila njihova, tada, vidite. Ali, prema tome, ako ćete da se vratite do početka, ona im je pripadala, i ti proroci su bili u pravu.

Rekli su, "Idi samo! Gospod je s tobom!"

63 Ali vi znate, kada je čovek stvarno... Kao što sam prošle večeri rekao o tome da je Josip bio samo čovek. Tamo je bilo nešto što Josafatu nije zazvonilo. On je bio pravednik. On je rekao, "Zar nemaš još jednog?"

Nemojte galamiti (vikati) sa njima, već podignite Mač. Podignite ono što... Vi gledate ono što treba da bude ovoga dana, kada je Bog dao Svoje obećanje za danas. Podignite ovo i idite, svi će Golijati pasti pod Tim. To je paradoks. Ono šta Bog danas radi jeste paradoks. Kako On može, On, samo Bog to može raditi. U redu. Pračka!

52 Mojsije je bio taj koji je obučavan svoj Egipatskoj mudrosti. On je mogao podučavati Egipćane nauci, i tako dalje. I to je naravno bio paradoks, kako je to Bog opremio tog čoveka. Gledajte sada, svo njegovo obrazovanje, sve što je imao, trebalo je četrdeset godina da bi ga obrazovao, onda je trebalo četrdeset godina da bi Bog to izvadilo iz njega. Vidite? Vidite? Izvucite čoveka iz vode pre nego što možete izvući vodu iz čoveka. Vidite? Trebalo Mu je četrdeset godina da izvadi iz njega ono što je naučio. On je pronašao da ono što ima neće osloboditi Izrael, a to je zbog čega je rođen. On nije imao nikakav izbor oko tog. Bog ga je pozvao zbog toga. I otkrivamo da je trebalo četrdeset godina da to izađe iz njega.

I ponekad kada čovek stvarno prati zapovesti Božije, on radi stvari koje izgledaju nekako, pretpostavljam, "mentalno," drugim ljudima.

Isus je smatran "ludakom," ali On je radio tačno ono šta Mu je Otac rekao da radi. On je bio objavljena Reč. On je nazvan "ludakom."

53 Pogledajte na Mojsija sa ovim, njegova žena Sefora sedela je na muli, i Geršom na njenom boku; osamdeset godina star, bele brade koja visi do njegovog struka, njegova ćelava glava sija na nebo, sa savijenim štapom u svojoj ruci, ide dole u Egipat, da prevlada. Možete li to da zamislite? Oni govore, "Kuda ideš Mojsije?"

"Idem dole u Egipat, da ga zauzmem."

"Kako znaš da hoćeš?"

"Gospod mi je rekao."

Da nadvlada jednu armiju! Ne samo armiju, već naciju. Stvar je u tome što on i jeste to uradio. To je bio paradoks. Kako, sa savijenim štapom, on je doneo Božije sudove nad Egiptom; i oslobodio Izrael, sa savijenim štapom, ne sa armijom ili mačem. To je bio paradoks.

Ako bi bilo ko gledao na stvari koje-koje su neverovatne, ali ipak istinite, to je paradoks kada oni-kada oni...kada oni to mogu uraditi, kada vi to uradite.

54 Pronalazimo sada takođe, Jošuu, ovde, to je o čemu smo govorili, ovde u Jošui 10:12, Jošua.

"Sunce," mi govorimo, danas nam govore, "stoji mirno. Svet se okreće okolo." Oni govore, "Ako bi svet stao, on bi pao. Gravitacija ga drži na njegovom mestu."

Sada, braćo, šta se dogodilo? On je zapovedio "suncu da stane mirno."

55 Moj učitelj u školi, i on je predavao Bibliju, rekao je, "On, Bog, zažmurio je na njegovo neznanje." Ali, kako god, on je stao. To je bila glavna stvar. On je stao.

I on ovde govori da, "Stajalo je skoro ceo dan; i mesec je bio nad Ajalonom." To, "Sunce je stajalo mirno." Šta god da je On zaustavio, ja ne znam šta je On zaustavio. Ali zato što je čovek rekao, "stani mirno," a to je ovde zapisano, da je, "Sunce stajalo mirno."

Nauka to dokazuje da, znak na nebu još uvek govori da je to istina, da se to dogodilo može to danas potvrditi po znaku na nebu. Vidite? To je bilo upravo pre dve hiljade petsto godina, ili nešto tako, pre dve hiljade osamsto godina, možda, da je to bilo. To nema, taj znak nije imao vremena da se uvuče u zvezde i stvari, šta više. To je bilo samo... To je bilo samo pre dva dana, po Božijem vremenu, vidite, ali ipak znak se pokazuje. "I ono je stajalo mirno!" To je paradoks. Niko to nije mogao da zamisli. Ako je sunce...

56 Ako se svet okreće, vi onda govorite, "On je zaustavio svet." Dobro, ako je On zaustavio svet, onda nauka govori da, "Gravitacija, okretanje, ga drži tamo gore, onda bi svet pao." Ali on je nastavio da se kreće, u ruci Božijoj. Paradoks. Zašto?

Oh, vi ćete reći, "To je bilo jako davno."

To je danas, isti Bog. Isus je rekao u Mateju, ne Matej, već u Svetom Marku 11:22, "Ako kažete ovoj planini, 'Pomeri se,' i ne sumnjate u svome srcu, već verujete da će se dogoditi to što ste rekli, možete imati to što ste rekli." To prkosi prirodi, ali vi morate imati motiv i nepristrasnost za to, što je povezano sa tim. Pronađite u Svetu da ako nešto treba da se uradi, onda vas Bog poziva da to uradite, i to će to uraditi. Kada vi znate da je to izgovoreno u Svet da se to uradi, i onda vas je Bog pozvao da to uradite, onda će se to i dogoditi; ako je vaš motiv ispravan i nepristrasnost, za Boga. Zato se dešavaju vizije, zašto stvari idu na način... Vi morate da znate, i znajte da je Bog to obećao u ovom času.

"Kao što je bilo u danima Lota." On je obećao u zadnjem vremenu, onda On poziva da to uradi. To nije problem. Bog je tako rekao. To sređuje to. Naravno, to je, to-to je paradoks. Vi to ne možete objasniti. Niti jedan čovek ne može da objasni kako će određene stvari biti predviđene i da ni jednom ne iznevere da se dogode. To je paradoks. Ali Bog je rekao uradi to. To je dan. To je dan u kojem mi živimo.

"Sunce je stajalo mirno."

57 Samson, to je bio paradoks kako je on mogao da ubije lava, goloruk;

mali kovrdžavi patuljak. Odv-... Odvojen, od Boga, bio je Nazirej, odvojen Rečju Božijom. Bio je Nazirej, tako da se odvojio za Reč. I nije imao ramena veličine tih vrata tamo. Svaki čovek sa takvim ramenima bi mogao da ubije lava. Da je on bio takve veličine, to ne bi bila tajna, kako nauka ili-ili teolozi današnjice, i umetnici pokušavaju da nacrtaju njegovu sliku. On je bio samo malecni momak, vidite on je bio totalno nesposoban da to uradi. Ali kada je Duh Gospodnji došao na njega, onda je on mogao da to uradi.

Mi možemo stajati sami, mi možemo stajati kao jedan ili dva, šta god da je to; kada Duh Gospodnji pokušava da potvrdi Reč koju je On obećao i rekao vam da uradite, to će se dogoditi. To će biti paradoks, ponovo. Naravno.

58 Bio je to paradoks kada je ovaj čovek mogao da uzme viličnu kost (čeljust) mazge, koju je podigao u polju. Setite se sada, da su ti filistejski šlemovi od mesinga bili debeli oko jednog inča (2,5 cm). Razmislite o tome. A on je imao čeljust od mazge, koja je ležala tamo u pustinji.

Da li ste ikada podigli jednu? Možete je šutnuti nogom, i ona će se raspasti na milion komada. Udarite je o stenu, skoro samo da ode u prah.

I podigao je tu mazginu čeljust, i pobio hiljadu Filistejaca, ulubio je njihove šlemove. Kako se ta čeljust održala celom? Zašto ga njegova ruka nije izdala? Kako je on to mogao da uradi, a to su istrenirani ljudi sa kopljima? To je paradoks. Bog je obećao. A gde je Bog, paradoksi se uvek dešavaju tamo gde je Bog. Da, gospodine.

59 Zar to nije bilo čudno u danima kada je kralj Ahab bio kralj, i Judeje, i Izraela, radije, i Josafat, pravednik, kralj Judeje, Jude; i oni su sklopili savez tamo. Kako može vernik biti povezan sa-sa umišljenim vernikom!

Ponekad ljudi dođu u takav položaj, danas, pomešaju se sa ljudima koji ne veruju Reč, i ipak su vezani za njih, sa takvim vezama, sve dok ne mogu da se izvuku. Oni se plaše da To prihvate.

Divim se vašoj, bratskoj hrabrosti. Sada, vi ne morate da to imate interpretirano. Vidite? Vidite? Kada oni poreknu, ili neće da imaju ništa sa Tim, "udaljite To," i ipak ćete istupiti i sponzorirati To. Vidite? Divim se takvim ljudima tamo. Vi se ne bojite Cezara i zapovesti, vidite. Da.

60 Vernici su upecani sa umišljenim vernicima! I Josafat je to uradio kada je otišao dole do Ahaba, tog mlakog, graničnog vernika, mislio je više o društvenim stvarima sveta, i frizurama njegove žene, i stvarima, nego što je mislio o Bogu. Predao joj se! I pronalazimo da je Izrael bio baš taj tip nacije, tada; kako su prešli preko i isterali okupatore i okupurali, i imali velike ljude kao što su David i Solomon, ali na kraju se podigao momak kao Ahab.